

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

V Bruseli 26. apríla 2024
(OR. en)

2016/0222(COD)

PE-CONS 69/23

ASILE 119
CODEC 2256

LEGISLATÍVNE AKTY A INÉ PRÁVNE AKTY

Predmet: SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, ktorou sa stanovujú normy pre príjem žiadateľov o medzinárodnú ochranu (prepracované znenie)

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2024/...

Z ...,

ktorou sa stanovujú normy pre príjem žiadateľov o medzinárodnú ochranu
(prepracované znenie)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 78 ods. 2 písm. f),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov²,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom³,

¹ Ú. v. EÚ C 75, 10.3.2017, s. 97.

² Ú. v. EÚ C 207, 30.6.2017, s. 67.

³ Pozícia Európskeho parlamentu z 10. apríla 2024 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z ...

keďže:

- (1) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ⁴ je potrebné vykonať viacero zmien. Z dôvodu jasnosti by sa mala uvedená smernica prepracovať.
- (2) Spoločná azylová politika založená na plnom a inkluzívnom uplatňovaní Ženevského dohovoru o právnom postavení utečencov z 28. júla 1951 doplneného Newyorským protokolom z 31. januára 1967 (ďalej len „Ženevský dohovor“), predstavuje základnú časť cieľa Únie, ktorým je postupné vytvorenie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti otvoreného pre štátnych príslušníkov tretích krajín a osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí hľadajú ochranu v Únii, čím potvrdzuje zásadu zákazu vyhostenia alebo vrátenia. Takáto politika by sa mala riadiť zásadou solidarity a spravodlivého rozdelenia zodpovednosti.
- (3) Spoločný európsky azylový systém (ďalej len „CEAS“ – the Common European Asylum System) zavádza systém určovania členského štátu zodpovedného za posudzovanie žiadosti o medzinárodnú ochranu, spoločné normy pre konania o azyle, pre prijímacie podmienky a postupy a pre práva osôb s udelenou medzinárodnou ochranou. Napriek pokroku, ktorý sa dosiahol pri vytváraní CEAS, stále existujú značné rozdiely medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o používané postupy, prijímacie podmienky poskytované žiadateľom, mieru úspešnosti a druh ochrany udelenej osobám s udelenou medzinárodnou ochranou. Uvedené rozdiely sú dôležitou hnacou silou sekundárneho pohybu a ohrozujú dosiahnutie cieľa, ktorým je zabezpečiť, aby sa so všetkými žiadateľmi zaobchádzalo rovnako, bez ohľadu na to, kde v Únii požiadajú o medzinárodnú ochranu.

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (Ú. v. EÚ L 180, 29.6.2013, s. 96).

- (4) Vo svojom oznámení zo 6. apríla 2016 „Smerom k reforme spoločného európskeho azylového systému a zlepšeniu možností legálnej migrácie do Európy“ Komisia zdôraznila potrebu ďalej posilniť a zosúladiť CEAS. Vymedzila tiež prioritné oblasti, v ktorých by sa mal CEAS štrukturálne zlepšiť, konkrétne vytvorenie udržateľného a spravodlivého systému na určenie členského štátu zodpovedného za posudzovanie žiadosti o medzinárodnú ochranu, posilnenie systému Eurodac, dosiahnutie väčšej miery konvergencie v rámci azylového systému Únie, predchádzanie sekundárnym pohybom v rámci Únie a posilnenie mandátu Agentúre Európskej únie pre azyl zriadenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/2303⁵ (ďalej len „agentúra pre azyl“). Uvedené oznámenie reaguje na výzvy Európskej rady z 18. až 19. februára 2016 a zo 17. až 18. marca 2016 na dosiahnutie pokroku, pokiaľ ide o reformu súčasného rámca Únie s cieľom zabezpečiť humánnu, spravodlivú a efektívnu azylovú politiku. V uvedenom oznámení sa navrhuje aj ďalší postup v súlade s holistickým prístupom k migrácii, ktorý Európsky parlament opísal vo svojom uznesení z 12. apríla 2016 o situácii v Stredozemí a potrebe holistického prístupu EÚ k migrácii.
- (5) Prijímacie podmienky sa medzi jednotlivými členskými štátmi naďalej značne líšia, najmä pokiaľ ide o prijímacie normy, ktoré sú žiadateľom poskytované. Harmonizovanejšie prijímacie normy stanovené na vhodnej úrovni vo všetkých členských štátoch prispievajú k rovnejšiemu zaobchádzaniu so žiadateľmi a k ich spravodlivejšiemu rozloženiu v rámci Únie.

⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/2303 z 15. decembra 2021 o Agentúre Európskej únie pre azyl a o zrušení nariadenia (EÚ) č. 439/2010 (Ú. v. EÚ L 468, 30.12.2021, s. 1).

- (6) Mali by sa mobilizovať zdroje Fondu pre azyl, migráciu a integráciu zriadeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/1147⁶ a agentúry pre azyl s cieľom poskytnúť primeranú podporu členským štátom pri zavádzaní prijímacích noriem stanovených v tejto smernici, a to aj členským štátom, ktoré predovšetkým z dôvodu ich geografickej a alebo demografickej situácie čelia osobitnému a neúmernému tlaku na ich azylové systémy.
- (7) V záujme zabezpečenia rovnakého zaobchádzania so žiadateľmi v celej Únii by sa táto smernica mala uplatňovať vo všetkých fázach a pri všetkých druhoch konaní o medzinárodnej ochrane, na všetkých miestach a vo všetkých zariadeniach na ubytovanie žiadateľov, a to tak dlho, ako sa žiadatelia môžu zdržiavať na území členských štátov ako žiadatelia. Je potrebné ozrejmiť, že materiálne prijímacie podmienky by mali byť žiadateľom poskytnuté od okamihu, keď oznámia svoje želanie požiadať o medzinárodnú ochranu úradníkom príslušných orgánov v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../...⁷⁺.
- (8) Žiadateľom by sa mali vo všetkých prípadoch v rámci materiálnych prijímacích podmienok v každom prípade poskytnúť denné dávky, aby sa im umožnila určitá minimálna miera samostatnosti v každodennom živote. Malo by byť možné poskytovať dennú dávku ako peňažnú sumu, vo forme poukázok, v materiálnej forme, napríklad vo výrobkoch, alebo ako ich kombináciu za predpokladu, že takáto dávka zahŕňa peňažnú sumu.

⁶ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/1147 zo 7. júla 2021, ktorým sa zriaďuje Fond pre azyl, migráciu a integráciu (Ú. v. EÚ L 251, 15.7.2021, s. 1).

⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../... z ..., ktorým sa stanovuje spoločné konanie o medzinárodnej ochrane v Únii a zrušuje smernica 2013/32/EÚ (Ú. v. EÚ L, ..., ELI: ...).

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)) a do poznámky pod čiarou číslo, dátum uvedeného nariadenia a odkaz na jeho uverejnenie v úradnom vestníku.

- (9) Ak sa žiadateľ nachádza v inom členskom štáte, než v ktorom je povinný sa zdržiavať podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../...⁸⁺, nemal by mať nárok na materiálne prijímacie podmienky, prístup na trh práce, k jazykovým kurzom alebo k odbornej príprave v súlade s touto smernicou od chvíle, keď mu bolo oznámené rozhodnutie o jeho odovzdaní zodpovednému členskému štátu. Pokiaľ na tento účel nebolo vydané samostatné rozhodnutie, v rozhodnutí o odovzdaní by malo byť uvedené, že príslušné prijímacie podmienky boli odňaté. Členské štáty by však mali za všetkých okolností žiadateľom zaručiť prístup k zdravotnej starostlivosti a životnú úroveň, ktorá je v súlade s právom Únie vrátane Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a ďalšími medzinárodnými záväzkami.
- (10) Čo sa týka zaobchádzania s osobami, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, členské štáty sú viazané záväzkami vyplývajúcimi z nástrojov medzinárodného práva, ktorých sú zmluvnými stranami.
- (11) Mali by sa stanoviť štandardné podmienky pre príjem žiadateľov, ktoré sú dostatočné na zabezpečenie ich primeranej životnej úrovne a porovnateľných životných podmienok vo všetkých členských štátoch. Harmonizácia prijímacích podmienok pre žiadateľov by mala pomôcť obmedziť sekundárne pohyby žiadateľov, ktoré sú spôsobené rôznymi podmienkami pri ich prijímaní.

⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../... z ... o riadení azylu a migrácie, o zmene nariadení (EÚ) 2021/1147 a (EÚ) 2021/1060 a o zrušení nariadenia (EÚ) č. 604/2013 (Ú. v. EÚ L, ..., ELI: ...).

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) a do poznámky pod čiarou číslo, dátum uvedeného nariadenia a odkaz na jeho uverejnenie v úradnom vestníku.

- (12) S cieľom zabezpečiť, že žiadatelia si budú vedomí svojich práv a povinností, by im členské štáty mali poskytnúť písomne alebo v potrebných prípadoch ústne alebo vo vhodných prípadoch vo vizuálnej podobe informácie súvisiace s prijímacími podmienkami stanovenými v tejto smernici. Takéto informácie by sa mali poskytovať čo najskôr a včas a mali by zahŕňať prijímacie podmienky, na ktoré majú žiadatelia vrátane žiadateľov s osobitnými prijímacími potrebami, zamestnanecké práva a povinnosti, okolnosti, za akých môže byť obmedzené poskytnutie materiálnych prijímacích podmienok na geografickú oblasť alebo obmedzené na konkrétne miesto, a dôsledky nedodržania takýchto obmedzení a úteku, ako aj situácie, v ktorých je možné nariadiť zaistenie, možnosti podať opravný prostriedok a preskúmania a možnosti poskytovania právnej pomoci a zastupovania. Členské štáty by mali žiadateľov najmä informovať o prijímacích podmienkach, na ktoré nemajú nárok v žiadnom inom členskom štáte okrem členského štátu, v ktorom sa majú zdržiavať. Členský štát by už ďalej nemal byť povinný poskytovať informácie, ak to už nie je nutné na to, aby sa žiadateľovi účinne umožnilo požívanie jeho práv a plnenie povinností stanovených v tejto smernici, alebo ak žiadateľ nie je k dispozícii príslušným orgánom alebo utiekol z územia tohto členského štátu. Agentúra pre azyl by mala vypracovať vzor so štandardnými informáciami týkajúcimi sa prijímacích podmienok, ktoré majú členské štáty poskytnúť žiadateľom čo najskôr, najneskôr však do troch dní od prejavu vôle podať žiadosť alebo v lehote na registráciu žiadosti.

- (13) Harmonizované pravidlá Únie o dokladoch, ktoré sa vydávajú žiadateľom, by mali prispieť k tomu, aby sa sťažil neoprávnený pohyb žiadateľov v rámci Únie. Členské štáty by mali môcť poskytnúť žiadateľom cestovný doklad len vtedy, ak nastanú riadne odôvodnené vážne humanitárne dôvody alebo iné naliehavé dôvody. Platnosť cestovných dokladov by mala byť obmedzená na účel a čas trvania, ktoré sú potrebné pre dôvod, pre ktorý boli vydané. Za závažné humanitárne dôvody by sa napríklad mohlo považovať, ak žiadateľ musí cestovať do inej krajiny na účely potrebného liečenia, ktoré nie je k dispozícii v členskom štáte, v ktorom je žiadateľ povinný sa zdržiavať alebo návštevy príbuzných v osobitných prípadoch, napríklad návštevy blízkych príbuzných, ktorí sú vážne chorí, alebo účasti na pohrebe blízkych príbuzných. Iné naliehavé dôvody by mohli zahŕňať situácie, ako je napríklad účasť na svadbe blízkych príbuzných alebo cestovanie v rámci študijného programu alebo s náhradnou rodinou. Vydanie a používanie takéhoto cestovného dokladu nemá vplyv na povinnosti členského štátu podľa nariadenia (EÚ) .../...⁺. Členské štáty majú právo posúdiť práva žiadateľov zdržiavať sa na ich území.
- (14) Žiadatelia nemajú právo si vybrať, v ktorom členskom štáte žiadosť podajú. Žiadateľ je povinný, požiadať o medzinárodnú ochranu v súlade s nariadením (EÚ) .../...⁺.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (15) Žiadatelia musia zostať k dispozícii príslušným orgánom členských štátov. Mali by sa prijať vhodné opatrenia, aby sa žiadateľom zabránilo v úteku. Ak žiadateľ utiekol a, bez povolenia vycestoval do iného členského štátu, je pre zabezpečenie riadneho fungovania CEAS zásadné, aby bol žiadateľ urýchlene odovzdaný členskému štátu, v ktorom je povinný zdržiavať sa. Kým dôjde k odovzdaniu žiadateľa, hrozí riziko, že by sa mohol pokúsiť o útek, a preto by sa malo pozorne sledovať, kde sa zdržiava.
- (16) Skutočnosť, že žiadateľ v minulosti utiekol do iného členského štátu, je dôležitým prvkom pri posudzovaní rizika úteku. Členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia, aby sa žiadateľovi zabránilo v opätovnom úteku a aby sa zaistilo, že zostáva k dispozícii príslušným orgánom po odovzdaní do členského štátu, v ktorom je povinný zdržiavať sa. Malo by sa preto starostlivo sledovať, kde sa žiadateľ nachádza.
- (17) Členské štáty by mali mať možnosť slobodne organizovať svoje prijímacie systémy. V rámci tejto organizácie by členské štáty mali mať možnosť umiestňovať žiadateľov do ubytovacieho zariadenia na svojom území s cieľom riadiť svoje azylové a prijímacie systémy. Členské štáty by takisto mali mať možnosť zaviesť mechanizmy na posúdenie a riešenie potrieb ich prijímacích systémov vrátane mechanizmov na overovanie skutočnej prítomnosti žiadateľov v ubytovacom zariadení. Takýmito mechanizmami by nemala byť obmedzená sloboda pohybu žiadateľov na území dotknutého členského štátu. Členské štáty by nemali byť povinné na tento účel prijať administratívne rozhodnutie.

- (18) V prípadoch, keď sa žiadatelia môžu slobodne pohybovať len v určitej geografickej oblasti na území členského štátu, by členské štáty mali zaručiť účinný prístup žiadateľov k ich právam podľa tejto smernice a k procesným zárukám v konaní o medzinárodnej ochrane v rámci tejto geografickej oblasti. Možnosť opustiť dočasne túto geografickú oblasť by sa mala posudzovať individuálne, objektívne a nestranne. Ak žiadateľom nebol v danej geografickej oblasti umožnený účinný prístup k týmto právam a procesným zárukám, pridelenie do tejto oblasti by sa už nemalo uplatňovať.
- (19) Z dôvodov verejného poriadku alebo s cieľom účinne zabrániť žiadateľovi v úteku, by členské štáty mali mať možnosť rozhodnúť, že žiadateľ má povolené iba konkrétne miesto pobytu, ako je pobytový tábor, súkromný dom, byt, hotel alebo iné priestory vhodné na ubytovanie žiadateľov. Takéto rozhodnutie by nemalo viesť k zaisteniu žiadateľa. Takéto rozhodnutie by mohlo byť nevyhnutné v prípade, že žiadateľ nesplnil povinnosť zostať v členskom štáte, v ktorom je povinný zdržiavať sa, alebo v prípadoch, ak bol žiadateľ odovzdaný do členského štátu, v ktorom je povinný zdržiavať sa, po úteku do iného členského štátu. V prípade, že má žiadateľ nárok na materiálne prijímacie podmienky, tieto materiálne prijímacie podmienky by sa mali poskytovať pod podmienkou, že žiadateľ má pobyť na tomto konkrétnom mieste.

- (20) Ak existuje riziko, že by sa žiadateľ mohol pokúsiť o útek, alebo ak je potrebné zaručiť dodržiavanie obmedzení voľného pohybu žiadateľa, členské štáty by mohli od žiadateľov požadovať, aby sa príslušným orgánom hlásili v stanovený čas alebo v primeraných intervaloch bez toho, aby tým boli neprimerane dotknuté práva žiadateľov podľa tejto smernice.
- (21) Všetky rozhodnutia, ktoré obmedzujú voľný pohyb žiadateľa, by mali brať do úvahy príslušné aspekty individuálnej situácie žiadateľa vrátane osobitných prijímacích potrieb tohto žiadateľa a zásady nevyhnutnosti a proporcionality. Žiadatelia by mali byť riadne informovaní o týchto rozhodnutiach, o postupoch na ich napadnutie a o dôsledkoch nedodržiavania pravidiel.
- (22) Všetky ustanovenia podľa tejto smernice týkajúce sa zaistenia, pobytu a hlásenia sa, ako aj obmedzenia a odňatia práv alebo výhod by sa mali uplatňovať s náležitým ohľadom na zásadu proporcionality, pričom musí byť vždy zaručený skutočný prístup k platným prijímacím podmienkam v súlade s touto smernicou, najmä pokiaľ ide o zdravotnú starostlivosť, vzdelávanie, celistvosť rodiny a prístup na trh práce. Osobitná pozornosť sa venuje možnému kumulatívne účinku opatrení.

- (23) Vzhľadom na závažné dôsledky pre žiadateľov, ktorí utiekli alebo ktorí sa považujú za žiadateľov, v prípade ktorých hrozí riziko úteku, by sa mal vymedziť význam pojmu útek tak, aby zahŕňal jednak zámerné správanie, a jednak skutkovú okolnosť, ktoré nie sú mimo vplyvu žiadateľa, keď žiadateľ nezostáva k dispozícii príslušným správnym alebo súdnym orgánom, ako je napríklad opustenie územia členského štátu, na ktorom je povinný zdržiavať sa. Členské štáty by mali mať možnosť dospieť k názoru, že žiadateľ utiekol, aj vtedy, ak sa predtým nepovažoval za žiadateľa, v prípade ktorého hrozí útek.
- (24) Ak členské štáty vo vnútroštátnom práve vymedzia objektívne kritériá, ktoré sú dôležité na stanovenie rizika úteku podľa tejto smernice, môžu posudzovať faktory, ako je: spolupráca žiadateľa s príslušnými orgánmi alebo dodržiavanie procesných požiadaviek; väzby žiadateľa v členskom štáte; a to, či bola žiadosť o medzinárodnú ochranu zamietnutá ako neprípustná alebo zjavne neopodstatnená. Pri celkovom posúdení individuálnej situácie žiadateľa je kombinácia viacerých faktorov často základom, z ktorého sa dospeje k záveru, že existuje riziko úteku.
- (25) Žiadateľ by sa mal považovať za osobu, ktorá už nie je k dispozícii príslušným orgánom, ak tento žiadateľ nereaguje na žiadosti súvisiace s postupmi podľa nariadenia (EÚ) .../...⁺ alebo s postupmi podľa nariadenia (EÚ) .../...⁺⁺, pokiaľ neposkytne primerané odôvodnenie, prečo nemohol reagovať na tieto žiadosti, napríklad v prípade zdravotných alebo iných nečakaných dôvodov, na ktoré nemá vplyv.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

⁺⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (26) Zaistenie žiadateľov by sa malo uplatňovať v súlade s hlavnou zásadou, podľa ktorej osoby nemožno zaistiť len z toho dôvodu, že žiadajú o medzinárodnú ochranu, a to najmä v súlade s medzinárodnými právnymi záväzkami členských štátov a najmä s článkom 31 Ženevského dohovoru. Žiadateľov by malo byť možné zaistiť len za veľmi jasne vymedzených výnimočných okolností stanovených v tejto smernici a v súlade so zásadami nevyhnutnosti a proporcionality, pokiaľ ide o spôsob a účel takéhoto zaistenia. Zaistenie žiadateľov podľa tejto smernice by malo byť nariadené súdnymi alebo správnymi orgánmi výhradne písomne, a to s uvedením dôvodov, na ktorých sa zaistenie zakladá, a to aj v prípade, keď sa osoba zaisťuje už pri prejave vôle podať žiadosť o medzinárodnú ochranu. Zaistený žiadateľ by mal mať skutočný prístup k potrebným procesným zárukám, akými sú súdne preskúmanie a právo na bezplatnú právnu pomoc a zastupovanie, ak je to uplatniteľné podľa tejto smernice.
- (27) Prijateľná maximálna lehota na súdne preskúmanie zaistenia by sa mala stanoviť so zreteľom na okolnosti každého prípadu, pričom by sa mala zohľadniť zložitosť postupu, ako aj starostlivosť, ktorú preukázali príslušné orgány, akékoľvek omeškanie spôsobené zaistenou osobou a akékoľvek iné faktory spôsobujúce omeškanie, za ktoré členský štát nemôže byť zodpovedný.

- (28) Ak bolo žiadateľovi povolené iba konkrétne miesto pobytu, avšak žiadateľ túto povinnosť neplní, na to, aby mohol byť zaistený, musí naďalej existovať riziko, že by sa mohol pokúsiť o útek. Za všetkých okolností by sa mala venovať osobitná pozornosť tomu, aby sa zabezpečilo, že dĺžka trvania zaistenia bude primeraná, a aby sa toto zaistenie skončilo, hneď ako bude splnená povinnosť, ktorá bola žiadateľovi uložená, resp. keď prestanú existovať dôvody domnievať sa, že žiadateľ nebude plniť uvedenú povinnosť. Žiadateľ by mal byť takisto upovedomený o tom, aká je jeho príslušná povinnosť, ako aj o dôsledkoch jej nedodržania.
- (29) Pokiaľ ide o správne konania týkajúce sa dôvodov zaistenia, pod pojmom „náležitá starostlivosť“ sa rozumie minimálne požiadavka, aby členské štáty prijali konkrétne a zmysluplné kroky s cieľom zabezpečiť, aby čas potrebný na overenie dôvodov zaistenia bol čo najkratší a aby existovali reálne predpoklady pre úspešné vykonanie takéhoto overenia v čo najkratšom čase. Zaistenie by nemalo prekročiť čas odôvodnene potrebný na ukončenie príslušných správnych konaní.
- (30) Dôvodmi zaistenia, ktoré sa stanovujú v tejto smernici, nie sú dotknuté iné dôvody zaistenia vrátane dôvodov zaistenia v rámci trestného konania, uplatniteľné podľa vnútroštátneho práva a nesúvisiace so žiadosťou štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti o medzinárodnú ochranu.
- (31) So žiadateľmi, ktorí boli zaistení, by sa malo zaobchádzať tak, aby sa plne rešpektovala ich ľudská dôstojnosť a ich prijímacie podmienky by mali byť navrhnuté tak, aby spĺňali ich potreby v danej situácii. Členské štáty by mali predovšetkým zabezpečiť uplatňovanie článku 24 charty a článku 37 Dohovoru Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa z roku 1989.

- (32) V niektorých prípadoch nie je v praxi možné okamžite zabezpečiť určité záruky pri prijíme zaistených osôb, a to napríklad vzhľadom na geografickú polohu alebo osobitnú štruktúru útvaru zaistenia. Akákoľvek odchýlka od týchto záruk by mala byť dočasná a mala by sa uplatňovať len za okolností stanovených v tejto smernici. Odchýlky by sa mali uplatňovať len za výnimočných okolností a mali by byť riadne odôvodnené, pričom by sa mali zohľadňovať okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to vrátane stupňa závažnosti uplatnenej odchýlky, jej trvania a vplyvu na dotknutého žiadateľa.
- (33) S cieľom lepšie zabezpečiť fyzickú a psychickú integritu žiadateľov, zaistenie by malo byť krajným opatrením a malo by byť možné zaistiť žiadateľov len potom, ako sa riadne preskúmajú všetky alternatívne opatrenia k zaisteniu, ktoré nezahŕňajú pozbavenie osobnej slobody. Povinnosťou preskúmať uvedené alternatívne opatrenia by sa nemalo predvídať použitie zaistenia, ak nie je možné tieto opatrenia vrátane povinností týkajúcich sa pobytu a hlásenia účinne uplatniť. V každom rozhodnutí o zaistení by sa mali uviesť dôvody, prečo sa iné miernejšie, alternatívne donucovacie opatrenia nemohli účinne uplatniť. Akékoľvek alternatívne opatrenie k zaisteniu by malo rešpektovať základné ľudské práva žiadateľov.
- (34) Na zabezpečenie súladu s procesnou zárukou možnosti kontaktovať organizácie alebo skupiny osôb, ktoré poskytujú právnu pomoc, by sa mali poskytovať informácie o takýchto organizáciách a skupinách osôb.
- (35) Členské štáty by pri rozhodovaní o možnostiach ubytovania mali zohľadniť najlepšie záujmy dieťaťa, ako aj konkrétnu situáciu akéhokoľvek žiadateľa, ktorý je závislý od rodinných príslušníkov alebo blízkych príbuzných, ako sú napríklad slobodní maloletí súrodenci, ktorí sa už zdržiavajú v členskom štáte.

- (36) Členské štáty by mali mať možnosť využiť dočasné riešenia bývania v nižšom štandarde, ak sú bežné ubytovacie kapacity dočasne vyčerpané. Členské štáty by mali tiež mať možnosť uplatniť tieto dočasné riešenia bývania aj vtedy, ak v dôsledku nadmerného počtu osôb, ktoré sa majú ubytovať, alebo človekom spôsobenej alebo prírodnej katastrofy, nie sú dočasne k dispozícii bežné ubytovacie kapacity. Členské štáty by mali zvážiť zabezpečenie takýchto dočasných riešení bývania pokiaľ možno v pevných budovách.
- (37) Príjem osôb s osobitnými potrebami by mal byť prvoradým záujmom vnútroštátnych orgánov s cieľom zabezpečiť, aby podmienky takéhoto príjmu boli navrhnuté tak, aby spĺňali ich osobitné prijímacie potreby. Členské štáty by mali, pokiaľ je to možné, pri poskytovaní bývania zabezpečiť predchádzanie útokom a násiliu vrátane násilia spáchaného na základe sexuálneho, rodového, rasistického alebo náboženského motívu. Násilie s náboženským motívom zahŕňa aj násilie namierené proti ľuďom, ktorí nemajú náboženské presvedčenie alebo sa vzdali svojej náboženskej viery.
- (38) Členské štáty by sa pri uplatňovaní tejto smernice mali usilovať o to, aby sa plne rešpektovali zásady najlepších záujmov dieťaťa a zlúčenia rodiny, a to v súlade s chartou, Dohovorom Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa z roku 1989, Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v náležitých prípadoch s Dohovorom Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácomu násiliu a o boji proti nemu.

- (39) Prijímacie podmienky musia byť prispôsobené osobitnej situácii maloletých osôb a ich osobitným prijímacím potrebám, či už bez sprievodu alebo v rámci rodiny, a musia brať náležitý ohľad na ich bezpečnosť vrátane bezpečnosti pred sexuálnym alebo rodovo podmieneným násilím a fyzickú a emocionálnu starostlivosť o nich, pričom musia byť poskytované spôsobom, ktorý podporuje ich celkový rozvoj.
- (40) Maloleté osoby by sa spravidla nemali zaisťovať. Mali by sa umiestňovať vo vhodných ubytovacích zariadeniach s osobitnými ustanoveniami o maloletých osobách, a to aj v neväzobných, komunitných zariadeniach. Vzhľadom na negatívny vplyv zaistenia na maloleté osoby by sa takéto zaistenie malo v súlade s právom Únie využívať len za výnimočných okolností, ak je to nevyhnutne potrebné, ako krajné opatrenie a na čo najkratšiu možnú dobu po tom, ako sa zistilo, že iné, menej donucovacie alternatívne opatrenia nemožno účinne uplatniť, a po posúdení zaistenia v ich najlepšom záujme. Maloleté osoby by nikdy nemali byť zaistené v ústave na výkon väzby ani v inom zariadení používanom na účely presadzovania práva. Maloleté osoby by nemali byť odlúčené od svojich rodičov alebo opatrovníkov a zásada celistvosti rodiny by mala vo všeobecnosti viesť k uplatneniu primeraných alternatív zaistenia v prípade rodín s maloletými osobami v ubytovacích zariadeniach, ktoré sú pre ne vhodné. Okrem toho by sa malo urobiť všetko pre to, aby sa zabezpečilo, že budú dostupné a prístupné rôzne schodné alternatívy k zaisteniu maloletých osôb. V tejto súvislosti členské štáty musia zohľadniť newyorské vyhlásenie pre utečencov a migrantov z 19. septembra 2016, príslušné oficiálne usmernenia orgánu Spojených národov monitorujúceho zmluvy týkajúce sa Dohovoru OSN o právach dieťaťa z roku 1989 a príslušnú judikatúru.

- (41) Vo svojom oznámení z 12. apríla 2017 „Ochrana migrujúcich detí“ Komisia zdôraznila, že členské štáty musia zaviesť primerané záruky na ochranu všetkých migrujúcich detí prítomných na ich území, a to aj prijatím opatrení, na základe ktorých sa deťom poskytne bezpečné a vhodné ubytovanie, ako aj všetky potrebné podporné služby na zabezpečenie najlepších záujmov dieťaťa a jeho blaha, a to v súlade s povinnosťami členských štátov, ktoré vyplývajú z vnútroštátneho práva, práva Únie a medzinárodného práva.
- (42) Pri zabezpečovaní prístupu k právam podľa tejto smernice a ochrane najlepších záujmov všetkých detí bez sprievodu zohrávajú dôležitú úlohu zástupcovia. Včasné vymenovanie zástupcov je veľmi dôležité na riešenie situácií nezvestných migrujúcich detí v Únii. Členské štáty by mali zaručiť, aby zástupcovia boli v súlade s Dohovorom OSN o právach dieťaťa z roku 1989 vymenovaní čo najskôr s cieľom zaručiť, aby deti bez sprievodu v plnej miere požívali svoje práva ako žiadatelia o medzinárodnú ochranu udelenú na základe tejto smernice.
- (43) Hlavná úloha zástupcu by mala spočívať v zaručení najlepších záujmov dieťaťa a v zastupovaní, poskytovaní pomoci alebo konaní v mene maloletej osoby bez sprievodu. Zástupca by mal vedieť vysvetliť informácie poskytnuté maloletej osobe bez sprievodu, byť v kontakte s príslušnými orgánmi s cieľom zabezpečiť, aby bol maloletej osobe bez sprievodu zaručený okamžitý prístup k materiálnym prijímacím podmienkam a k zdravotnej starostlivosti, ako aj zastupovať, poskytovať pomoc alebo v súlade s vnútroštátnym právom konať v mene maloletej osoby bez sprievodu s cieľom zabezpečiť, aby táto maloletá osoba mohla požívať práva a plniť povinnosti stanovené v tejto smernici. Zástupcovia by mali byť vymenovaní v súlade s postupom vymedzeným vo vnútroštátnom práve.

- (44) Členské štáty by mali vymenovať zástupcu, ak vôľu podať žiadosť prejavila osoba, ktorá o sebe tvrdí, že je maloletá a je bez sprievodu. Zástupca by mal byť vymenovaný aj v prípadoch, keď príslušné orgány majú objektívne dôvody domnievať sa, že osoba je maloletá na základe významných viditeľných znakov, výpovedí alebo správania. Ak má osoba, ktorá tvrdí, že je maloletá, podľa úsudku členského štátu bez akýchkoľvek pochybností viac ako 18 rokov, tento členský štát nemusí vymenovať zástupcu.
- (45) Členské štáty by mali na obdobie, kým nebude vymenovaný zástupca, určiť osobu spôsobilú dočasne konať ako zástupca podľa tejto smernice. Táto osoba môže byť napríklad zamestnanec pobytového tábora, zariadenia starostlivosti o deti, sociálnych služieb alebo inej príslušnej organizácie, ktorá bola určená vykonávať úlohy zástupcu. Osoby, ktorých záujmy sú alebo by prípadne mohli byť v konflikte so záujmami maloletých osôb bez sprievodu, by nemali byť určené ako osoba spôsobilá dočasne konať ako zástupca. Dôležité je takisto okamžite informovať takúto osobu v prípade, keď maloletá osoba bez sprievodu prejaví vôľu podať žiadosť o medzinárodnú ochranu.

- (46) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby žiadateľom bola poskytnutá neodkladná zdravotná starostlivosť, či už všeobecnými lekármi, alebo v prípadoch potreby odbornými lekármi. Neodkladná zdravotná starostlivosť by mala byť na zodpovedajúcej úrovni kvality a zahŕňať aspoň urgentnú zdravotnú starostlivosť a nevyhnutnú liečbu chorôb vrátane závažných duševných porúch a zdravotnú starostlivosť v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia, ktorá je nevyhnutná na riešenie vážneho fyzického stavu. V reakcii na obavy týkajúce sa verejného zdravia, pokiaľ ide o prevenciu chorôb a ochranu zdravia žiadateľov by mal prístup žiadateľov k zdravotnej starostlivosti zahŕňať aj preventívnu lekársku starostlivosť, ako napr. očkovanie. Členské štáty by mali môcť vyžadovať tiež lekárske vyšetrenie žiadateľov z dôvodov ochrany verejného zdravia. Výsledky lekárskeho vyšetrenia by nemali ovplyvniť posudzovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu, ktoré by vždy malo prebiehať objektívne, nestranne a na individuálnom základe v súlade s nariadením (EÚ) .../...⁺.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

- (47) Nárok žiadateľa na materiálne prijímacie podmienky podľa tejto smernice by malo byť možné za určitých okolností obmedziť, napríklad ak žiadateľ utiekol z členského štátu, v ktorom je povinný zdržiavať sa, do iného členského štátu. Členské štáty by však mali žiadateľom za všetkých okolností zaručiť prístup k zdravotnej starostlivosti a životnú úroveň, ktorá je v súlade s právom Únie vrátane charty a s ďalšími medzinárodnými záväzkami vrátane Dohovoru OSN o právach dieťaťa z roku 1989. Členské štáty by mali predovšetkým zabezpečiť živobytie a základné potreby žiadateľa, a to z hľadiska fyzickej bezpečnosti a dôstojnosti aj z hľadiska medziľudských vzťahov, s náležitým zreteľom na prirodzené zraniteľnosti danej osoby ako žiadateľa o medzinárodnú ochranu a jeho rodiny alebo opatrovníka. Náležitá pozornosť by sa mala venovať žiadateľom s osobitnými prijímacími potrebami. Mali by sa zohľadniť aj osobitné potreby žiadateľov, ktorí zažili sexuálne alebo rodovo podmienené násilie, najmä žien, okrem iného prostredníctvom zabezpečenia prístupu k zdravotnej starostlivosti, právnej pomoci a vhodnému posttraumatickému poradenstvu a psychosociálnej starostlivosti v rôznych fázach konania o medzinárodnej ochrane.
- (48) Mali by sa zohľadniť osobitné potreby maloletých osôb, najmä pokiaľ ide o dodržiavanie práva dieťaťa na vzdelávanie a prístup k zdravotnej starostlivosti. Maloletým deťom žiadateľov a žiadateľom, ktorí sú maloletí, by sa mal poskytnúť ten istý prístup k vzdelávaniu ako štátnym príslušníkom členských štátov, a to za tých istých podmienok. Tento prístup nemusí byť poskytnutý počas školských prázdnin. Ich vzdelávanie by malo byť spravidla integrované do vzdelávania štátnych príslušníkov členských štátov a malo by byť na tej istej úrovni kvality. Členské štáty by mali tiež zabezpečiť kontinuitu vzdelávania maloletých osôb dovtedy, kým sa nevykoná rozhodnutie o ich vyhostení alebo o vyhostení ich rodičov.

- (49) Vzhľadom na chartu, Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a príslušnú judikatúru a s cieľom nediskriminovať rodinných príslušníkov na základe miesta, kde rodina vznikla, by pojem rodina mal zahŕňať aj rodiny, ktoré vznikli mimo krajiny pôvodu žiadateľov, ale pred ich príchodom na územie členských štátov.
- (50) S cieľom podporiť sebestačnosť žiadateľov a obmedziť značné rozdiely medzi členskými štátmi je nevyhnutné stanoviť jasné pravidlá týkajúce sa prístupu žiadateľov na trh práce a zabezpečiť, aby bol tento prístup účinný, a to neukladaním podmienok, ktoré by účinne bránili žiadateľovi v hľadaní zamestnania, bez toho, aby sa nenáležite obmedzoval prístup k špecifickým sektorom trhu práce alebo pracovný čas žiadateľa alebo aby sa stanovovali nevhodné administratívne formality. Žiadatelia, ktorí majú prístup na trh práce a ktorým bolo povolené konkrétne miesto pobytu, by mali mať možnosť hľadať si zamestnanie v rozumnej vzdialenosti od tohto miesta. Pokiaľ to vyžaduje pracovná zmluva žiadateľa, členské štáty by mali môcť žiadateľovi povoliť, aby opustil územie na účely vykonávania konkrétnych pracovných úloh v inom členskom štáte v súlade s vnútroštátnym právom. Analýzy potrieb na trhu práce, ktoré sa používajú na uprednostňovanie vlastných štátnych príslušníkov alebo iných občanov Únie alebo štátnych príslušníkov tretích krajín a osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí sa oprávnené zdržiavajú v danom členskom štáte, by nemali brániť skutočnému prístupu žiadateľov na trh práce a mali by byť vykonávané bez toho, aby bola dotknutá zásada uprednostňovania občanov Únie vyjadrená v príslušných ustanoveniach uplatniteľných aktov o pristúpení.

- (51) Prístup na trh práce by mal oprávňovať žiadateľa hľadať si zamestnanie. Členské štáty majú možnosť žiadateľom tiež umožniť, aby boli samostatne zárobkovo činní.
- (52) S cieľom zlepšiť perspektívy integrácie žiadateľov a ich sebestačnosti sa podporuje poskytnutie skoršieho prístupu na trh práce v prípadoch, keď je žiadosť pravdepodobne opodstatnená, a to aj pokiaľ bolo jej posúdenie prioritou podľa nariadenia (EÚ) .../...⁺. Členské štáty by preto mali zvážiť čo možno najväčšie skrátenie uvedeného času v prípadoch, keď je žiadosť pravdepodobne opodstatnená. Prístup na trh práce by nemal byť poskytnutý alebo, ak už bol poskytnutý, mal by byť odňatý, ak je žiadosť žiadateľa o medzinárodnú ochranu pravdepodobne neopodstatnená a ak sa preto v jej v prípade uplatňuje zrýchlené konanie, a to aj v prípadoch, keď žiadateľ zadržiava relevantné informácie alebo dokumenty týkajúce sa jeho totožnosti.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

- (53) Keď je žiadateľom poskytnutý prístup na trh práce, mali by mať nárok na spoločný súbor práv vychádzajúci z rovnakého zaobchádzania ako so štátnymi príslušníkmi dotknutého členského štátu. Pracovné podmienky by mali zahŕňať prinajmenšom mzdu a ukončenie pracovného pomeru, podmienky bezpečnosti práce a ochrany zdravia na pracovisku, pracovný čas, dovolenku a sviatky, a to pri zohľadnení platných kolektívnych zmlúv. Takíto žiadatelia by mali mať právo na rovnaké zaobchádzanie, pokiaľ ide o slobodu združovania a spolčovania sa, vzdelávanie a odbornú prípravu, uznávanie odborných kvalifikácií a, ak ide o zamestnaných žiadateľov, sociálne zabezpečenie. Členské štáty majú možnosť udeliť rovnaké zaobchádzanie aj žiadateľom, ktorí sú samostatne zárobkovo činní. Členské štáty vyvinú maximálne úsilie o to, aby sa predišlo vykorisťovaniu žiadateľov alebo akejkoľvek forme ich diskriminácie na pracovisku prostredníctvom nedeklarovanej práce a iných foriem závažného vykorisťovania v práci.
- (54) Po tom, ako sa žiadateľom poskytne prístup na trh práce, by mal členský štát uznať odbornú kvalifikáciu žiadateľa získanú v inom členskom štáte rovnakým spôsobom ako v prípade občanov Únie a mal by zohľadňovať kvalifikáciu získanú v tretej krajine v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES⁹. Mali by sa zvažovať aj opatrenia, ktoré by účinne riešili ťažkosti, s ktorými sa žiadatelia v praxi stretávajú pri overovaní svojich zahraničných diplomov, osvedčení alebo iných dokladov o formálnych kvalifikáciách, a to najmä ak žiadatelia nedokážu poskytnúť listinné dôkazy a nedokážu znášať náklady súvisiace s postupmi uznávania.

⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (55) Časti sociálneho zabezpečenia uvedené v článku 3 ods. 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004¹⁰ sa vzťahujú na žiadateľov, ktorí sú zamestnaní.
- (56) So zreteľom na prípadný dočasný charakter pobytu žiadateľov, a bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010¹¹, by členské štáty mali mať možnosť vylúčiť dávky sociálneho zabezpečenia, ktoré nezávisia od obdobia zamestnania alebo od platieb príspevkov, z rovnakého zaobchádzania so žiadateľmi ako s vlastnými štátnymi príslušníkmi. Členské štáty by mali mať aj možnosť obmedziť uplatňovanie rovnakého zaobchádzania, pokiaľ ide o vzdelávanie a odbornú prípravu a uznávanie formálnych kvalifikácií. Členské štáty by popri tom mali mať aj možnosť obmedziť právo na slobodu združovania a spolčovania sa vylúčením žiadateľov z účasti na riadení niektorých subjektov a zo zastávania verejných funkcií.
- (57) Právo Únie neobmedzuje právomoc členských štátov usporiadať svoje systémy sociálneho zabezpečenia. Pri neexistencii harmonizácie na úrovni Únie, každý členský štát stanoví podmienky, za ktorých sa poskytujú dávky sociálneho zabezpečenia, ako aj výšku týchto dávok a dĺžku trvania ich poskytovania. Pri uplatňovaní tejto právomoci však členské štáty musia dodržiavať právo Únie.

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

¹¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa rozširuje nariadenie (ES) č. 883/2004 a nariadenie (ES) č. 987/2009 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa tieto nariadenia doteraz nevzťahovali výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti (Ú. v. EÚ L 344, 29.12.2010, s. 1).

- (58) Na zabezpečenie primeranej životnej úrovne žiadateľov sú dôležité jazykové zručnosti. Uvedené zručnosti takisto odrádzajú od sekundárnych pohybov. Členské štáty by preto mali zaručiť alebo uľahčiť prístup k jazykovým kurzom v takej miere, v akej považujú takéto kurzy za primerané na to, aby pomohli zlepšiť schopnosť žiadateľa konať samostatne a komunikovať s príslušnými orgánmi.
- (59) Právo na rovnaké zaobchádzanie by nemalo viesť k vzniku práv súvisiacich so situáciami, na ktoré sa nevzťahuje rozsah pôsobnosti práva Únie.
- (60) S cieľom zabezpečiť, aby boli materiálne prijímacie podmienky poskytované žiadateľom v súlade so zásadami stanovenými v tejto smernici, je nevyhnutné ďalej ozrejmiť povahu týchto podmienok, ktoré by nemali zahŕňať len ubytovanie, stravu a oblečenie, ale aj predmety osobnej hygieny. Takisto je potrebné, aby členské štáty stanovili úroveň materiálnych prijímacích podmienok poskytovaných vo forme finančných príspevkov alebo poukážok, a to na základe príslušných referenčných údajov, ktoré sa používajú na zabezpečenie primeranej životnej úrovne pre štátnych príslušníkov, ako sú v závislosti od kontextu dotknutého členského štátu dávky minimálneho príjmu, minimálne mzdy, minimálne dôchodky, dávky v nezamestnanosti a dávky sociálnej pomoci. Nie je však potrebné, aby suma priznaná žiadateľom bola rovnaká ako v prípade štátnych príslušníkov. Členské štáty by mali mať možnosť poskytnúť žiadateľom menej priaznivé zaobchádzanie než štátnym príslušníkom, ako sa uvádza v tejto smernici. Členské štáty by mali mať aj možnosť prispôbiť úroveň finančných príspevkov alebo poukážok poskytovaných žiadateľom v regiónoch uvedených v článku 349 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), pod podmienkou, že je zaručená úroveň prijímacích podmienok stanovená v tejto smernici.

- (61) S cieľom obmedziť možnosť zneužívania prijímacieho systému by členské štáty mali mať možnosť poskytovať materiálne prijímacie podmienky len ak žiadatelia nemajú dostatočné prostriedky na vlastné zaopatrenie. Členské štáty by mali mať možnosť žiadať od žiadateľov s dostatočnými prostriedkami, aby pokryli náklady na materiálne prijímacie podmienky alebo poskytnutú zdravotnú starostlivosť, alebo aby na ne prispeli alebo ich refundovali, a to aj prostredníctvom finančných záruk. Je možné, aby sa žiadatelia považovali za osoby s dostatočnými prostriedkami na vlastné zaopatrenie, ak napríklad pracujú počas primeraného obdobia. Pri posudzovaní prostriedkov žiadateľa a požadovaní čiastočnej alebo úplnej úhrady nákladov materiálnych prijímacích podmienok alebo poskytnutej zdravotnej starostlivosti zo strany žiadateľa by členské štáty mali dodržiavať zásadu proporcionality a zohľadňovať individuálnu situáciu žiadateľa a potrebu rešpektovať jeho dôstojnosť alebo osobnú integritu vrátane jeho osobitných prijímacích potrieb. Od žiadateľov by sa nemala požadovať úplná ani čiastočná úhrada ich nákladov na neodkladnú zdravotnú starostlivosť, ak sa zdravotná starostlivosť poskytuje bezplatne štátnym príslušníkom členských štátov. Od žiadateľov by sa nemalo požadovať, aby si brali pôžičky na uhradenie prijímacích podmienok.

- (62) Malo by sa predchádzať aj možnému zneužívaniu prijímacieho systému určením okolností, za ktorých možno obmedziť alebo odňať materiálne prijímacie podmienky. Členské štáty by mali mať možnosť obmedziť alebo odňať denné dávky alebo, v riadne odôvodnených a primeraných prípadoch, obmedziť iné materiálne prijímacie podmienky, ak sú splnené určité podmienky, a to aj vtedy, keď žiadateľ nespôlupracuje s príslušnými orgánmi alebo nespĺňa nimi stanovené procesné požiadavky. Za nespôluprácu alebo neplnenie možno považovať najmä to, ak: žiadatelia sa nezúčastňujú na stanovených stretnutiach alebo si neplnia oznamovacie povinnosti z dôvodov, ktoré nie sú mimo ich kontroly; žiadatelia nepodali žiadosti v súlade s požiadavkami stanovenými v nariadení (EÚ) .../...⁺ napriek tomu, že na to mali príležitosť; alebo ak žiadatelia nedodržiavajú požiadavky poskytnúť informácie v záujme uľahčenia stanovenia totožnosti vrátane toho, že odmietajú poskytnúť biometrické údaje alebo potrebné informácie o kontaktoch alebo odmietajú spolupracovať počas lekárskeho vyšetrenia. Členské štáty by mali mať v riadne odôvodnených a primeraných prípadoch možnosť odňať iné materiálne prijímacie podmienky vtedy, ak žiadateľ vážne alebo opakovanne porušil pravidlá pobytového tábora alebo sa v pobytovom tábore správal násilne alebo ohrozujúco. Členské štáty by mali neustále všetkým žiadateľom zaručovať životnú úroveň v súlade s právom Únie vrátane charty a s medzinárodnými záväzkami a zároveň zohľadňovať žiadateľov s osobitnými prijímacími potrebami a najlepšie záujmy dieťaťa.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

- (63) Členské štáty majú možnosť uplatniť iné sankcie vrátane disciplinárnych opatrení v súlade s pravidlami pobytového tábora, pokiaľ tieto sankcie nie sú v rozpore s touto smernicou.
- (64) Členské štáty by mali stanoviť vhodné usmernenia, monitorovanie a kontrolu svojich prijímacích podmienok. Na zabezpečenie porovnateľných prijímacích podmienok by členské štáty mali byť povinné v rámci svojho systému monitorovania a kontroly zohľadniť dostupné nezáväznú prevádzkové normy, ukazovatele, usmernenia a najlepšie postupy týkajúce sa prijímacích podmienok vytvorené agentúrou pre azyl. Pod podmienkou, že materiálne prijímacie podmienky zabezpečia primeranú životnú úroveň, podmienky v priestoroch pre ubytovanie žiadateľov by sa mohli považovať za primerané napriek tomu, že sú odlišné medzi jednotlivými zariadeniami. Mala by sa zabezpečiť efektívnosť vnútroštátnych prijímacích systémov a spolupráca medzi členskými štátmi v oblasti príjmu žiadateľov, a to aj prostredníctvom siete agentúry pre azyl pre prijímacie orgány.
- (65) Mala by sa podporovať vhodná koordinácia medzi príslušnými orgánmi v oblasti príjmu žiadateľov a mali by sa preto podporovať harmonické vzťahy medzi miestnymi spoločenstvami a pobytovými táborami.

- (66) Zo skúseností vyplýva, že na zabezpečenie v rozsahu možností zodpovedajúceho príjmu žiadateľov v prípadoch, keď sa členské štáty stretávajú s neprimeraným množstvom žiadateľov o medzinárodnú ochranu, je potrebné plánovanie pre prípad nepredvídaných udalostí. Malo by sa monitorovať a hodnotiť, či sú opatrenia stanovené v plánoch členských štátov pre prípad nepredvídaných udalostí postačujúce. Plánovanie pre prípad nepredvídaných udalostí je pevnou súčasťou procesu plánovania členských štátov a nemôže sa vnímať ako výnimočná činnosť.
- (67) Agentúra pre azyl by mala pomáhať členským štátom pri vypracúvaní a skúmaní ich plánov pre prípad nepredvídaných udalostí po dohode s dotknutým členským štátom. Plán pre prípad nepredvídaných udalostí by mal byť komplexným súborom opatrení, ktoré sú potrebné na riešenie možného neúmerného tlaku na prijímacie systémy členských štátov a na posilnenie účinnosti týchto systémov. Na účely tejto smernice sa môže stav neúmerného tlaku vyznačovať náhlým a hromadným prílevom štátnych príslušníkov tretej krajiny a osôb bez štátnej príslušnosti v takom rozsahu, že tento prílev extrémne zaťažuje aj dobre pripravený prijímací systém. Aby sa dosiahla lepšia pripravenosť na takúto situáciu, by súčasťou vzoru, ktorý vypracovala agentúra pre azyl, malo byť usmernenie, ako určiť možné scenáre, dosah týchto scenárov, činnosti, ktoré sa majú prijať a dostupné zdroje na reakciu na tieto scenáre.
- (68) Členské štáty by mali mať právomoc zaviesť alebo si ponechať priaznivejšie ustanovenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín a osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí žiadajú členský štát o medzinárodnú ochranu.

- (69) Členské štáty sa vyzývajú, aby uplatňovali ustanovenia tejto smernice v súvislosti s postupmi rozhodovania o žiadostiach o iné formy ochrany, než sú tie, ktoré sú stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../...¹²⁺.
- (70) Vykonávanie tejto smernice by sa malo v pravidelných intervaloch vyhodnocovať. Členské štáty by mali poskytovať Komisii potrebné informácie, aby si Komisia mohla plniť svoje povinnosti v oblasti podávania správ podľa tejto smernice.
- (71) Keďže cieľ tejto smernice, a to zavedenie harmonizovaných noriem pre prijímacie podmienky žiadateľov v členských štátoch, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov činnosti ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

¹² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../... z ... o normách pre podmienky, ktoré musia spĺňať štátni príslušníci tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti na priznanie postavenia osôb s udelenou medzinárodnou ochranou, pre jednotné postavenie utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a pre obsah udelenej ochrany, ktorým sa mení smernica Rady 2003/109/ES a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ (Ú. v. EÚ L, ..., ELI: ...).

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) a vložte číslo, dátum prijatia a odkaz na uverejnenie v úradnom vestníku do poznámky pod čiarou.

- (72) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch¹³ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (73) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (74) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (75) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä chartou. Táto smernica sa najmä snaží zabezpečiť úplné rešpektovanie ľudskej dôstojnosti a podporovať uplatňovanie článkov 1, 4, 6, 7, 18, 21, 24 a 47 charty a má sa zodpovedajúcim spôsobom vykonávať.

¹³ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (76) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní s predchádzajúcou smernicou. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva z predchádzajúcej smernice.
- (77) Touto smernicou by nemali byť dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu smernice, ktorá je uvedená v prílohe I, do vnútroštátneho práva,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Kapitola I

Predmet úpravy, vymedzenie pojmov a rozsah pôsobnosti

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú normy pre príjem žiadateľov o medzinárodnú ochranu v členských štátoch.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „žiadosť o medzinárodnú ochranu“ alebo „žiadosť“ je žiadosť o ochranu členského štátu, o ktorej podanie prejavil vôľu štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, o ktorých možno usúdiť, že sa usilujú o priznanie postavenia utečenca alebo postavenia osoby s doplnkovou ochranou;
2. „žiadateľ“ je štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, ktorí prejavili vôľu podať žiadosť o medzinárodnú ochranu a v súvislosti s ktorých žiadosťou ešte nebolo prijaté konečné rozhodnutie;

3. „rodinní príslušníci“ sú, ak rodina existovala už pred príchodom žiadateľa na územie členských štátov, títo členovia rodiny žiadateľa, ktorí sa počas konania o medzinárodnej ochrane zdržiavajú na území toho istého členského štátu:
- a) manžel alebo manželka žiadateľa alebo jeho partner alebo partnerka, s ktorým/ktorou žije v stálom zväzku a s ktorým/ktorou nie je zosobášený, ak sa podľa práva alebo praxe dotknutého členského štátu s nezosobášenými párami zaobchádza rovnako ako s manželským páromi;
 - b) maloleté deti alebo plnoleté nezaopatrené deti párov uvedených v písmene a) alebo žiadateľa pod podmienkou, že sú nezosobášené, a bez ohľadu na to, či sa narodili v manželskom zväzku alebo mimo manželského zväzku alebo boli adoptované, ako je stanovené vo vnútroštátnom práve; maloletá osoba sa považuje za nezosobášenú, pokiaľ by na základe individuálneho posúdenia jej manželstvo nebolo v súlade s príslušným vnútroštátnym právom, ak by bolo uzatvorené v dotknutom členskom štáte, najmä pokiaľ ide o zákonný vek na uzavretie manželstva;
 - c) otec, matka alebo iná dospelá osoba vrátane dospelého súrodenca, ktorá je podľa práva alebo praxe dotknutého členského štátu zodpovedná za žiadateľa, v prípade, že žiadateľom je maloletá nezosobášená osoba; maloletá osoba sa považuje za nezosobášenú, pokiaľ by na základe individuálneho posúdenia jej manželstvo nebolo v súlade s príslušným vnútroštátnym právom, ak by bolo uzatvorené v dotknutom členskom štáte, najmä pokiaľ ide o zákonný vek na uzavretie manželstva;

4. „maloletá osoba“ je osoba mladšia ako 18 rokov, ktorá je štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti;
5. „maloletá osoba bez sprievodu“ je maloletá osoba, ktorá prichádza na územie členských štátov bez sprievodu dospeléj osoby, ktorá je za ňu zodpovedná či už podľa práva alebo praxe dotknutého členského štátu, pokiaľ nie je uvedená maloletá osoba skutočne prevzatá do starostlivosti takejto dospeléj osoby, vrátane maloletej osoby, ktorá je ponechaná bez sprievodu po tom, ako vstúpila na územie členských štátov;
6. „prijímacie podmienky“ sú celý súbor opatrení, ktoré členské štáty poskytnú žiadateľom v súlade s touto smernicou;
7. „materiálne prijímacie podmienky“ sú prijímacie podmienky, ktoré zahŕňajú ubytovanie, stravu, oblečenie a predmety osobnej hygieny, poskytované v materiálnej forme, ako finančné príspevky, ako poukážky alebo ako ich kombinácia, ako aj denné dávky;
8. „denné dávky“ sú dávky, ktoré majú žiadateľom umožniť určitú minimálnu mieru samostatnosti v každodennom živote a ktoré sú im pravidelne poskytované ako peňažná suma, vo forme poukážok, v materiálnej forme alebo ako ich kombinácia za predpokladu, že súčasťou takejto dávky je peňažná suma;
9. „zaistenie“ je umiestnenie žiadateľa členským štátom na konkrétnom mieste, na ktorom je obmedzená sloboda pohybu žiadateľa;
10. „pobyťový tábor“ je akékoľvek zariadenie, ktoré sa používa na kolektívne ubytovanie žiadateľov;

11. „riziko úteku“ je existencia osobitných dôvodov a okolností v konkrétnom prípade, ktoré sa zakladajú na objektívnych kritériách vymedzených vnútroštátnym právom, pre ktoré sa možno domnievať, že žiadateľ môže utiecť;
12. „útek“ je konanie, ktorým žiadateľ nezostane k dispozícii príslušným správnym alebo súdnym orgánom, napríklad opustením územia členského štátu bez povolenia príslušných orgánov z dôvodov, ktoré nie sú mimo vplyvu žiadateľa;
13. „zástupca“ je fyzická osoba alebo organizácia vrátane verejného orgánu, ktorá bola vymenovaná príslušnými orgánmi a ktorá má potrebné zručnosti a odborné znalosti vrátane znalosti zaobchádzania s maloletými osobami a ich osobitných potrieb, aby v náležitých prípadoch zastupovala maloletú osobu bez sprievodu, pomáhala jej a konala v jej mene s cieľom chrániť najlepšie záujmy a celkové blaho maloletej osoby bez sprievodu a tak, aby táto maloletá osoba bez sprievodu mohla uplatňovať svoje práva a plniť si povinnosti stanovené v tejto smernici;
14. „žiadateľ s osobitnými prijímacími potrebami“ je žiadateľ, ktorý potrebuje osobitné podmienky alebo záruky, aby mohol požívať práva a konať v súlade s povinnosťami stanovenými v tejto smernici.

Článok 3
Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na všetkých štátnych príslušníkov tretích krajín a osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí prejavili vôľu podať žiadosť o medzinárodnú ochranu na území členských štátov vrátane ich vonkajších hraníc, pobrežných vôd alebo tranzitného priestoru, pokiaľ sú títo štátni príslušníci tretích krajín a osoby bez štátnej príslušnosti oprávnení (-é) zdržiavať sa na tomto území ako žiadatelia. Táto smernica sa vzťahuje aj na rodinných príslušníkov žiadateľa za predpokladu, že sa na týchto rodinných príslušníkov ich vzťahuje takáto žiadosť o medzinárodnú ochranu podľa vnútroštátneho práva
2. Táto smernica sa nevzťahuje na prípady žiadostí o diplomatický alebo územný azyl predložené zastupiteľstvám členských štátov.
3. Členské štáty sa môžu rozhodnúť uplatňovať túto smernicu v súvislosti s postupmi rozhodovania o žiadostiach o iné formy ochrany, než sú tie, podľa nariadenia (EÚ) .../...⁺.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Článok 4
Priaznivejšie ustanovenia

Členské štáty môžu zaviesť alebo si ponechať priaznivejšie ustanovenia, pokiaľ ide o prijímacie podmienky žiadateľov, ako aj rodinných príslušníkov a blízkych príbuzných žiadateľov, ktorí sa zdržiavajú v tom istom členskom štáte, za predpokladu, že títo rodinní príslušníci a blízki príbuzní sú závislí od žiadateľov, alebo z humanitárnych dôvodov, pokiaľ sú tieto ustanovenia zlučiteľné s touto smernicou.

Kapitola II
Všeobecné ustanovenia o prijímacích podmienkach

Článok 5
Informácie

1. Členské štáty čo najskôr a včas poskytnú žiadateľom informácie týkajúce sa prijímacích podmienok stanovených v tejto smernici vrátane osobitných informácií o ich prijímacích systémoch, s cieľom skutočne umožniť žiadateľom požívanie týchto práv a plnenie povinností stanovených v tejto smernici.

Členské štáty poskytnú žiadateľom najmä štandardné informácie týkajúce sa prijímacích podmienok stanovených v tejto smernici, pričom použijú vzor, ktorý vypracuje Agentúra Európskej únie pre azyl (ďalej len „agentúra pre azyl“). Uvedené informácie sa poskytnú čo najskôr a najneskôr do troch dní od prejavu vôle podať žiadosť alebo v lehote na registráciu žiadosti v súlade s nariadením (EÚ) .../...⁺.

Členské štáty zabezpečia, aby sa žiadateľom poskytovali informácie o organizáciách alebo skupinách osôb, ktoré poskytujú špeciálnu právnu pomoc a zastupovanie vrátane informácií o organizáciách alebo skupinách osôb, ktoré poskytujú túto právnu pomoc a zastupovanie bezplatne, a o organizáciách, ktoré by im mohli pomôcť alebo ich informovať o dostupných prijímacích podmienkach vrátane zdravotnej starostlivosti.

2. Členské štáty zabezpečia, aby informácie uvedené v odseku 1 boli poskytnuté v písomnej podobe stručným, transparentným, zrozumiteľným a ľahko prístupným spôsobom a boli jasne a jednoducho formulované v jazyku, ktorému žiadateľ rozumie alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu žiadateľ rozumie. V prípade potreby sa tieto informácie poskytnú aj ústne alebo, ak je to vhodné, vo vizuálnej podobe prostredníctvom videí alebo piktogramov a prispôbia sa potrebám žiadateľov.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

V prípade maloletej osoby bez sprievodu členské štáty poskytnú informácie uvedené v odseku 1 spôsobom primeraným veku a spôsobom, ktorým sa zabezpečí, aby im maloletá osoba bez sprievodu porozumela, pričom sa vo vhodných prípadoch použijú informačné materiály osobitne prispôbené maloletým osobám. Uvedené informácie sa poskytnú v prítomnosti zástupcu maloletej osoby bez sprievodu alebo osoby spôsobilej dočasne konať ako zástupca až do vymenovania zástupcu.

Vo výnimočných prípadoch môže členský štát poskytnúť žiadateľovi informácie uvedené v odseku 1 prostredníctvom tlmočenia alebo vo vhodných prípadoch vo vizuálnej podobe, ako sú videá alebo piktogramy, ak:

- a) nie je schopný poskytnúť tieto informácie písomne v lehote stanovenej v uvedenom odseku, pretože jazyk, ktorému žiadateľ rozumie alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu žiadateľ rozumie, je zriedkavý jazyk; a
- b) tento žiadateľ následne potvrdí, že rozumie poskytnutým informáciám.

V prípadoch uvedených v treťom pododseku musí členský štát čo najskôr získať písomný preklad informácií uvedených v odseku 1 a poskytnúť ho žiadateľovi okrem prípadov, keď je jasné, že jeho poskytnutie už nie je potrebné.

Článok 6

Dokumentácia

1. Členské štáty zaručia, aby sa žiadateľovi poskytol dokument uvedený v článku 29 ods. 1 nariadenia (EÚ) .../...⁺.
2. Členské štáty nesmú vyžadovať od žiadateľov, aby výlučne z dôvodu, že sú žiadateľmi o medzinárodnú ochranu, alebo výlučne na základe ich štátnej príslušnosti museli poskytovať zbytočné dokumenty alebo neprimeraný počet dokladov, ani nesmú ukladať žiadateľom iné administratívne požiadavky pred tým, ako im udelia práva, na ktoré majú nárok podľa tejto smernice.
3. Členské štáty môžu žiadateľom vydať cestovný doklad, len ak si ich prítomnosť v inom štáte vyžadujú závažné humanitárne dôvody alebo iné naliehavé dôvody. Platnosť cestovného dokladu musí byť obmedzená na účel a trvanie potrebné z dôvodu jeho vydania.

Článok 7

Organizácia prijímacích systémov

1. Členské štáty môžu slobodne organizovať svoje prijímacie systémy v súlade s touto smernicou. Žiadatelia sa môžu voľne pohybovať na území dotknutého členského štátu.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

2. Za predpokladu, že všetci žiadatelia účinne využívajú svoje práva podľa tejto smernice, môžu členské štáty umiestniť žiadateľov do ubytovacích zariadení na svojom území s cieľom riadiť svoje azylové a prijímacie systémy.
3. Pri prideľovaní alebo prerozdeľovaní žiadateľov do ubytovacích zariadení členské štáty zohľadňujú objektívne faktory vrátane celistvosti rodiny, ako sa uvádza v článku 14, a osobitných prijímacích potrieb žiadateľov.
4. Poskytnutie materiálnych prijímacích podmienok členskými štátmi môže byť podmienené skutočným pobytom žiadateľov v ubytovacom zariadení, ktoré im bolo pridelené v súlade s odsekom 2.
5. Členské štáty môžu takisto zaviesť mechanizmy na posudzovanie a riešenie potrieb svojich prijímacích systémov vrátane mechanizmov na účely overovania skutočného pobytu žiadateľov v ubytovacích zariadeniach, ktoré im boli pridelené v súlade s odsekom 2.
6. Členské štáty od žiadateľov vyžadujú, aby príslušným orgánom oznámili svoju aktuálnu adresu, telefónne číslo, kde ich možno zastihnúť, a v prípade, ak je dostupná, e-mailovú adresu. Členské štáty takisto od žiadateľov vyžadujú, aby takýmto príslušným orgánom čo najskôr oznámili akúkoľvek zmenu adresy, telefónneho čísla alebo e-mailovej adresy.
7. Členské štáty nemusia prijať administratívne rozhodnutia na účely tohto článku.

Článok 8

Pridelenie žiadateľov do geografickej oblasti

1. Členské štáty môžu prideliť žiadateľov do geografickej oblasti na svojom území, v rámci ktorej sa môžu voľne pohybovať počas trvania konania o medzinárodnej ochrane v súlade s nariadením (EÚ) .../...⁺.
2. Členské štáty môžu prideliť žiadateľov do geografickej oblasti na svojom území v súlade s odsekom 1 len na účel zaručenia rýchleho, účinného a efektívneho spracovania ich žiadostí v súlade s nariadením (EÚ) .../...⁺ alebo geografického rozdelenia daných žiadateľov so zreteľom na kapacity dotknutých geografických oblastí.

Členské štáty informujú žiadateľov v súlade s článkom 5 o ich pridelení do geografickej oblasti, ako aj o geografických hraniciach tejto oblasti.
3. Členské štáty zabezpečia, aby žiadatelia mali účinný prístup k svojim právam podľa tejto smernice a k procesným zárukám v konaní o medzinárodnej ochrane v rámci geografickej oblasti, do ktorej boli žiadatelia pridelení. Uvedená geografická oblasť musí byť dostatočne rozsiahla, musí umožňovať prístup k nevyhnutnej verejnej infraštruktúre a nesmie narušovať nedotknuteľnosť súkromia.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

4. Členské štáty nemusia prijať administratívne rozhodnutia na účely odseku 1.
5. Členské štáty udelia žiadateľovi na jeho žiadosť povolenie dočasne opustiť geografickú oblasť z riadne odôvodnených naliehavých a vážnych rodinných dôvodov alebo z dôvodu nevyhnutného lekárskeho ošetrovania, ktoré nie je k dispozícii v danej geografickej oblasti.

Ak žiadateľ opustí geografickú oblasť bez povolenia, členský štát neuplatní iné sankcie, ako sú sankcie ustanovené v tejto smernici.

Žiadateľ nemusí žiadať o povolenie dostaviť sa na orgány a súdy, ak je prítomnosť daného žiadateľa potrebná. Žiadateľ takéto termíny vopred oznámi príslušným orgánom.

6. Ak sa zistilo, a to aj v dôsledku žiadosti žiadateľa o opravný prostriedok alebo preskúmanie v súlade s článkom 29, že žiadateľovi nebol poskytnutý účinný prístup k jeho právam podľa tejto smernice alebo k procesným zárukám v konaní o medzinárodnej ochrane v rámci geografickej oblasti, pridelenie tohto žiadateľa do danej geografickej oblasti stráca platnosť.
7. Pred uplatnením tohto článku dotknutý členský štát stanoví podmienky uplatnenia tohto článku vo vnútroštátnom práve a informuje Komisiu a agentúru pre azyl v súlade s kapitolou 5 nariadenia (EÚ) 2021/2303.

Článok 9
Obmedzenia slobody pohybu

1. Ak je to potrebné, členské štáty môžu rozhodnúť, že žiadateľovi povolia len konkrétne miesto pobytu, ktoré je prispôsobené na ubytovanie žiadateľov, z dôvodu verejného poriadku alebo na účely účinného zabránenia úteku žiadateľa, ak existuje riziko úteku, najmä pokiaľ ide o:
 - a) žiadateľov, ktorí sú povinní zdržiavať sa v inom členskom štáte v súlade s článkom 17 ods. 4 nariadenia (EÚ) .../...⁺, alebo
 - b) žiadateľov, ktorí boli presunutí do členského štátu, v ktorom sú povinní zdržiavať sa v súlade s článkom 17 ods. 4 nariadenia (EÚ) .../...⁺, po úteku do iného členského štátu.

Ak bolo žiadateľovi povolené len konkrétne miesto pobytu v súlade s týmto odsekom, poskytovanie materiálnych prijímacích podmienok je podmienené skutočným pobytom žiadateľa na danom konkrétnom mieste.

2. Členské štáty môžu v prípade potreby od žiadateľov požadovať, aby sa hlásili príslušným orgánom v stanovený čas alebo v primeraných intervaloch bez toho, aby tým boli neprimerane dotknuté práva žiadateľov podľa tejto smernice.

Takéto požiadavky hlásenia môžu byť uložené s cieľom zabezpečiť, aby sa dodržiavali rozhodnutia uvedené v odseku 1, alebo s cieľom účinne zamedziť úteku žiadateľov.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

3. Členské štáty môžu žiadateľovi na jeho žiadosť udeliť povolenie na pobyt dočasne mimo konkrétneho miesta, ktoré bolo určené v súlade s odsekom 1. Rozhodnutia týkajúce sa takéhoto povolenia sa prijímajú objektívne a nestranne na základe podstaty jednotlivého prípadu, a ak sa povolenie neudelí, rozhodnutie sa musí odôvodniť.

Žiadateľ nemusí žiadať o povolenie dostaviť sa na orgány alebo súdy, ak je prítomnosť daného žiadateľa potrebná. Žiadateľ musí takéto termíny oznámiť príslušným orgánom.

4. Rozhodnutia prijaté v súlade s odsekmi 1 a 2 musia byť primerané a musia zohľadňovať príslušné aspekty individuálnej situácie žiadateľa vrátane jeho osobitných prijímacích potrieb.
5. V prípade každého rozhodnutia prijatého v súlade s odsekmi 1 a 2 tohto článku členské štáty uvedú v uvedenom rozhodnutí dôvody týkajúce sa skutkového a v príslušných prípadoch aj právneho stavu. Žiadatelia musia byť písomne informovaní o takomto rozhodnutí, ako aj o postupoch na napadnutie rozhodnutia v súlade s článkom 29 a o dôsledkoch nedodržania povinností uložených v rozhodnutí. Členské štáty poskytnú takéto informácie žiadateľom v jazyku, ktorému rozumejú alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu rozumejú, v stručnej, transparentnej, zrozumiteľnej a ľahko dostupnej forme použitím jasného a zrozumiteľného jazyka. Členské štáty zabezpečia, aby rozhodnutia prijaté v súlade s týmto článkom preskúmal súdny orgán z úradnej moci, ak sa uplatňujú dlhšie ako dva mesiace, alebo aby sa proti týmto rozhodnutiam bolo možné odvolať na žiadosť dotknutého žiadateľa v súlade s článkom 29.

Článok 10

Zaistenie

1. Členské štáty nesmú zaistiť osobu len z toho dôvodu, že táto osoba je žiadateľom, alebo na základe štátnej príslušnosti tohto žiadateľa. Zaistenie musí byť založené len na jednom alebo viacerých dôvodoch na zaistenie stanovených v odseku 4. Zaistenie nesmie mať sankčnú povahu.
2. Ak je to potrebné, členské štáty môžu na základe individuálneho posúdenia každého jednotlivého prípadu žiadateľa zaistiť, ak nemožno účinne uplatniť iné, miernejšie alternatívne donucovacie opatrenia.
3. Pri zaistení žiadateľa členské štáty zohľadnia akékoľvek viditeľné znaky, vyhlásenia alebo prejavy, ktoré naznačujú, že ide o žiadateľa s osobitnými prijímacími potrebami. Ak ešte nebolo ukončené posúdenie stanovené v článku 25, ukončí sa bez zbytočného odkladu a jeho výsledky sa zohľadnia pri rozhodovaní o tom, či má zaistenie pokračovať alebo či je potrebné upraviť podmienky zaistenia.
4. Žiadateľa možno zaistiť iba na základe jedného alebo viacerých z týchto dôvodov:
 - a) zistenie alebo overenie totožnosti alebo štátnej príslušnosti;
 - b) zistenie skutočností, na ktorých je založená žiadosť o medzinárodnú ochranu a ktoré by bez zaistenia nebolo možné získať, najmä ak existuje riziko úteku;

- c) zabezpečenie dodržiavania právnych povinností uložených žiadateľovi v individuálnom rozhodnutí v súlade s článkom 9 ods. 1 v prípadoch, keď si žiadateľ nesplnil tieto povinnosti a naďalej existuje riziko úteku;
- d) rozhodovanie v rámci konania na hraniciach v súlade s článkom 43 nariadenia (EÚ) .../...⁺ o práve žiadateľa vstúpiť na územie;
- e) ak je žiadateľ zaistený a vzťahuje sa na neho konanie o návrate podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES¹⁴ s cieľom pripraviť návrat alebo výkon vyhostenia a príslušný členský štát môže na základe objektívnych kritérií vrátane skutočnosti, že žiadateľ už mal prístup ku konaniu o medzinárodnej ochrane, doložiť, že existuje odôvodnené podozrenie, že žiadateľ prejavil vôľu podať žiadosť o medzinárodnú ochranu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmariť vykonanie rozhodnutia o návrate;
- f) ak si to vyžaduje ochrana národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku;
- g) v súlade s článkom 44 nariadenia (EÚ) .../...⁺⁺.

Dôvody zaistenia uvedené v prvom pododseku sa stanovujú vo vnútroštátnom práve.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

¹⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98).

⁺⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

5. Členské štáty zabezpečia, aby sa vo vnútroštátnom práve stanovili pravidlá upravujúce alternatívy k zaisteniu, ako napríklad pravidelné hlásenie sa príslušným orgánom, zloženie finančnej zábezpeky alebo povinnosť zdržiavať sa na určitom mieste.

Článok 11

Záruky pre zaistených žiadateľov

1. Žiadateľ je zaistený iba na čo najkratší možný čas a len pokiaľ pretrvávajú dôvody stanovené v článku 10 ods. 4.

Správne konania týkajúce sa dôvodov zaistenia stanovených v článku 10 ods. 4 sa vykonávajú s náležitou starostlivosťou. Oneskorenia v správnych konaniach, ktoré nie sú zavinené žiadateľom, nie sú dôvodom na to, aby bol žiadateľ naďalej zaistený.

2. Zaistenie žiadateľov nariaďujú písomne súdne alebo správne orgány. V príkaze na zaistenie sa uvedú dôvody týkajúce sa skutkového, ako aj právneho stavu, na ktorých je zaistenie založené, a tiež dôvody, prečo sa nemôžu účinne uplatniť miernejšie alternatívne donucovacie opatrenia.

3. Ak je zaistenie nariadené správnymi orgánmi, členské štáty zabezpečia urýchlené súdne preskúmanie zákonnosti zaistenia, ktoré sa vykoná z úradnej moci alebo na žiadosť žiadateľa, alebo z úradnej moci aj na žiadosť žiadateľa. Ak sa preskúmanie vykonáva z úradnej moci, musí sa uzavrieť čo najskôr, so zreteľom na okolnosti každého prípadu, a najneskôr do 15 dní alebo vo výnimočných prípadoch do 21 dní po začatí zaistenia. Ak sa preskúmanie vykonáva na žiadosť žiadateľa, musí sa uzavrieť čo najskôr, so zreteľom na okolnosti každého prípadu, a najneskôr do 15 dní alebo vo výnimočných prípadoch do 21 dní po začatí príslušného konania.

Ak súdne preskúmanie uvedené v prvom pododseku, ktoré bolo vykonané z úradnej moci, nebolo uzavreté do 21 dní od začiatku zaistenia, alebo ak bolo vykonané na žiadosť žiadateľa a nebolo uzavreté do 21 dní po začatí príslušného konania, žiadateľ musí byť bezodkladne prepustený.

4. Zaisteným žiadateľom sa bezodkladne písomne, v jazyku, ktorému žiadatelia rozumejú alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu rozumejú, oznámia dôvody zaistenia a postupy stanovené vo vnútroštátnom práve pre podanie opravného prostriedku proti príkazu na zaistenie, ako aj možnosť žiadať o bezplatnú právnu pomoc a zastupovanie.
5. Zaistenie podlieha v primeraných časových intervaloch preskúmaniu súdnym orgánom z úradnej moci alebo na žiadosť dotknutého žiadateľa, a to najmä v prípade dlhšej doby zaistenia, vzniku relevantných okolností či zistenia nových informácií, ktoré môžu mať vplyv na zákonnosť zaistenia.

Bez toho, aby bol dotknutý prvý pododsek, zaistenie maloletých osôb bez sprievodu sa musí z úradnej moci pravidelne preskúmať.

Dotknutý žiadateľ musí byť bezodkladne prepustený, ak je podľa súdneho preskúmania jeho zaistenie nezákonné.

6. V prípade súdneho preskúmania príkazu na zaistenie, ktoré sa stanovuje v odsekoch 3 a 5 tohto článku, členské štáty žiadateľom zabezpečia prístup k bezplatnej právnej pomoci a zastupovaniu za podmienok stanovených v článku 29.

Článok 12

Podmienky zaistenia

1. Zaistenie žiadateľov sa spravidla vykonáva v špecializovaných zariadeniach určených na zaistenie. Ak členský štát nemôže poskytnúť ubytovanie v špecializovanom zariadení určenom na zaistenie a je nútený využiť ubytovanie v ústave na výkon väzby, zaistený žiadateľ je umiestnený oddelene od bežných väzňov a uplatňujú sa podmienky zaistenia stanovené v tejto smernici.

Ak je to možné, zaistení žiadatelia sú umiestnení oddelene od ostatných štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nepodali žiadosť o medzinárodnú ochranu.

Ak nie je možné žiadateľov umiestniť oddelene od ostatných štátnych príslušníkov tretích krajín, príslušný členský štát zabezpečí uplatnenie podmienok zaistenia stanovených v tejto smernici.

2. Zaistení žiadatelia majú prístup na otvorené priestranstvá.
3. Členské štáty zabezpečia, aby osoby zastupujúce Úrad vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov (ďalej len „UNHCR“) mali možnosť komunikovať so žiadateľmi a navštevovať ich v podmienkach, ktoré zabezpečujú súkromie. Táto možnosť sa vzťahuje aj na organizácie, ktoré v mene UNHCR pôsobia na území príslušného členského štátu na základe dohody s týmto členským štátom.
4. Členské štáty zabezpečia, aby rodinní príslušníci, právni zástupcovia alebo poradcovia a osoby zastupujúce príslušné mimovládne organizácie uznané dotknutým členským štátom mali možnosť komunikovať so žiadateľmi a navštevovať ich v podmienkach, ktoré zabezpečujú súkromie. Obmedzenie prístupu do zariadenia určeného na zaistenie možno uložiť len vtedy, ak je to na základe vnútroštátneho práva objektívne nevyhnutné z hľadiska bezpečnosti, verejného poriadku alebo administratívneho riadenia zariadenia určeného na zaistenie a za predpokladu, že tým prístup nie je výrazne obmedzený alebo znemožnený.
5. Členské štáty zabezpečia, aby boli zaistení žiadatelia pravidelne informovaní o vnútornom poriadku zariadenia určeného na zaistenie, ako aj o právach a povinnostiach týchto žiadateľov v jazyku, ktorému žiadatelia rozumejú alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu žiadatelia rozumejú. V prípade, ak je žiadateľ zaistený na hraničnom priechode alebo v tranzitnom priestore, členské štáty sa môžu v riadne odôvodnených prípadoch a na primeranú dobu, ktorá musí byť čo najkratšia, odchýliť od tejto povinnosti. Táto odchýlka sa neuplatňuje v prípadoch uvedených v článku 43 nariadenia (EÚ) .../...⁺.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

Článok 13

Zaistenie žiadateľov s osobitnými prijímacími potrebami

1. Zdravotnému stavu vrátane duševného zdravia zaistených žiadateľov, ktorí majú osobitné prijímacie potreby, venujú vnútroštátne orgány prvoradú pozornosť.

Ak by zaistenie žiadateľov s osobitnými prijímacími potrebami vážne ohrozilo ich fyzické a duševné zdravie, títo žiadatelia nesmú byť zaistení.

Pri zaistení žiadateľov s osobitným prijímacími potrebami členské štáty zabezpečia, aby boli títo žiadatelia pravidelne monitorovaní a aby im bola včas poskytovaná primeraná pomoc s prihliadnutím na ich osobitnú situáciu vrátane ich fyzického a duševného zdravia.

2. Maloleté osoby sa spravidla nezaistujú. Umiestnia sa vo vhodnom ubytovacom zariadení v súlade s článkami 26 a 27.

Pre rodiny s maloletými osobami sa spravidla používajú primerané alternatívy k zaisteniu v súlade so zásadou celistvosti rodiny. Takéto rodiny sa umiestnia v ubytovacích zariadeniach, ktoré sú pre ne vhodné.

Maloleté osoby možno vo výnimočných prípadoch zaistiť ako krajné riešenie a ak sa dospeje k záveru, že sa nemôžu účinne uplatniť iné, miernejšie alternatívne donucovacie opatrenia, a ak sa vyhodnotí, že zaistenie je v ich najlepšom záujme v súlade s článkom 26:

- a) v prípade maloletých osôb so sprievodom, ak je zaistený rodič alebo primárny opatrovník maloletej osoby, alebo
- b) v prípade maloletých osôb bez sprievodu, ak zaistenie chráni maloletú osobu.

Takéto zaistenie musí trvať čo najkratšiu dobu. Maloleté osoby nikdy nesmú byť zaistené v ústave na výkon väzby ani v inom zariadení používanom na účely presadzovania práva. Musí byť vyvinuté maximálne úsilie na prepustenie zaistených maloletých osôb a na ich umiestnenie do ubytovacieho zariadenia vhodného pre maloleté osoby.

Členské štáty v prvom rade zohľadňujú najlepšie záujmy dieťaťa, ako sa uvádza v článku 26.

Zaistené maloleté osoby majú právo na vzdelávanie v súlade s článkom 16, pokiaľ poskytovanie vzdelávania pre ne nemá obmedzený význam vzhľadom na veľmi krátke obdobie ich zaistenia. Takéto maloleté osoby musia mať aj možnosť zapájať sa do voľnočasových aktivít, a to vrátane hier a rekreačných činností zodpovedajúcich ich veku.

- 3. Zaistené maloleté osoby bez sprievodu sa ubytujú v zariadeniach prispôsobených na bývanie maloletých osôb bez sprievodu. Takéto zariadenia musia mať k dispozícii personál, ktorý je kvalifikovaný na ochranu práv maloletých osôb bez sprievodu a plnenie ich potrieb.

V prípade zaistenia maloletých osôb bez sprievodu členské štáty zabezpečia, aby boli ubytované oddelene od dospelých osôb.

4. Zaisteným rodinám sa poskytne oddelené ubytovanie, ktoré zabezpečuje primerané súkromie.

Zaistené rodiny s maloletými osobami sa ubytujú v zariadeniach určených na zaistenie a prispôsobených potrebám maloletých osôb.

5. Členské štáty zabezpečia, aby boli zaistení žiadatelia a žiadateľky ubytovaní oddelene, okrem prípadov, ak sú zaistení žiadatelia rodinní príslušníci a všetky dotknuté osoby vyjadrili súhlas s ich spoločným ubytovaním.

Výnimky z prvého pododseku možno uplatniť aj pri využívaní spoločných priestorov určených na rekreačné a spoločenské aktivity vrátane podávania stravy.

6. Ak je žiadateľ zaistený na hraničnom priechode alebo v tranzitnom priestore, okrem prípadov uvedených v článku 43 nariadenia (EÚ) .../...⁺, členské štáty sa v riadne odôvodnených prípadoch môžu na primeranú dobu, ktorá musí byť čo najkratšia, odchýliť od ustanovení odseku 3 prvého pododseku, odseku 4 a odseku 5 prvého pododseku. Členské štáty musia mať k dispozícii postačujúce zariadenia a zdroje, aby sa zabezpečilo, že výnimky stanovené v tomto odseku uplatnia len vo výnimočných situáciách. V prípade uplatnenia uvedených výnimiek členské štáty o tom informujú Komisiu a agentúru pre azyl.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

Článok 14

Rodiny

Ak členský štát poskytne žiadateľom ubytovanie, prijme vhodné opatrenia na zachovanie, pokiaľ je to možné, celistvosti rodiny, ktorá sa nachádza na jeho území. Takéto opatrenia sa vykonávajú so súhlasom žiadateľa.

Článok 15

Lekárske vyšetrenie

Členské štáty môžu vyžadovať lekárske vyšetrenie žiadateľov z dôvodov ochrany verejného zdravia.

Článok 16

Školská dochádzka a vzdelávanie maloletých osôb

1. Členské štáty poskytujú maloletým deťom žiadateľov a žiadateľom, ktorí sú maloletými osobami, rovnaký prístup k vzdelávaniu ako svojim vlastným štátnym príslušníkom, a to za podobných podmienok dovtedy, kým sa skutočne nevykoná rozhodnutie o vyhostení takýchto maloletých osôb alebo o vyhostení ich rodičov.

Zohľadňujú sa osobitné potreby maloletých osôb, najmä pokiaľ ide o dodržiavanie práva dieťaťa na vzdelávanie a prístup k zdravotnej starostlivosti. Vzdelávanie maloletých osôb je spravidla integrované do vzdelávania vlastných štátnych príslušníkov členských štátov a musí mať rovnakú kvalitu. Členské štáty vynaložia všetko úsilie, aby zabezpečili kontinuitu vzdelávania maloletých osôb dovtedy, kým sa skutočne nevykoná rozhodnutie o ich vyhostení alebo o vyhostení ich rodičov.

Členské štáty nesmú odoprieť stredoškolské vzdelávanie len z toho dôvodu, že maloletá osoba dosiahla plnoletosť.

2. Členské štáty poskytnú maloletým osobám uvedeným v odseku 1 prístup k vzdelávaciemu systému čo najskôr a nesmú odložiť poskytnutie uvedeného prístupu o viac ako dva mesiace odo dňa podania žiadosti o medzinárodnú ochranu po zohľadnení školských prázdnin. Členské štáty poskytnú vzdelávanie v rámci všeobecného vzdelávacieho systému. Ako dočasné opatrenie a po dobu najviac jedného mesiaca však členské štáty môžu poskytovať vzdelávanie mimo všeobecného vzdelávacieho systému.

V prípade potreby sa maloletým osobám poskytnú prípravné kurzy vrátane jazykových kurzov s cieľom uľahčiť ich prístup k všeobecnému vzdelávaciemu systému a účasť v ňom.

3. Ak prístup k všeobecnému vzdelávaciemu systému nie je možný z dôvodu osobitnej situácie, v ktorej sa maloletá osoba nachádza, dotknutý členský štát môže v súlade so svojim vnútroštátnym právom a praxou ponúknuť iné formy vzdelávania.

Článok 17

Zamestnanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby žiadatelia najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa zaregistrovania žiadosti o medzinárodnú ochranu získali prístup na trh práce za predpokladu, že ešte nebolo prijaté správne rozhodnutie príslušného orgánu a omeškanie nebolo zavinené žiadateľom.

Ak členský štát urýchlil preskúmanie podstaty žiadosti o medzinárodnú ochranu v súlade s článkom 42 ods. 1 písm. a) až f) nariadenia (EÚ) .../...⁺, prístup na trh práce sa neposkytne alebo, ak už bol poskytnutý, sa odníme.

2. Členské štáty zabezpečia, aby žiadatelia, ktorí majú prístup na trh práce v súlade s odsekom 1, mali skutočný prístup na trh práce v súlade s vnútroštátnym právom.

Členské štáty môžu z dôvodov politik trhu práce vrátane zohľadnenia úrovne nezamestnanosti mladých ľudí overiť, či by sa konkrétne voľné pracovné miesto, ktoré zamestnávateľ zvažuje obsadiť žiadateľom, ktorý má prístup na trh práce v súlade s odsekom 1, nedalo obsadiť štátnymi príslušníkmi dotknutého členského štátu, inými občanmi Únie alebo štátnymi príslušníkmi tretích krajín a osobami bez štátnej príslušnosti, ktorí sa oprávnenne zdržiavajú na území daného členského štátu. Ak členský štát zistí, že konkrétne voľné pracovné miesto by mohli obsadiť takéto osoby, členský štát alebo zamestnávateľ môže odmietnuť zamestnať žiadateľa nadané voľné pracovné miesto.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa so žiadateľmi, ktorým bol poskytnutý prístup na trh práce v súlade s odsekom 1, zaobchádzalo rovnako ako s ich vlastnými štátnymi príslušníkmi, pokiaľ ide o:
 - a) podmienky zamestnávania, minimálny pracovný vek a pracovné podmienky vrátane mzdy a ukončenia pracovného pomeru, pracovného času, dovolenky a sviatkov, ako aj podmienok bezpečnosti práce a ochrany zdravia na pracovisku;

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

- b) slobodu združovania a spolčovania sa a členstva v organizácii zastupujúcej pracovníkov alebo zamestnávateľov, resp. v akejkoľvek organizácii, ktorej členovia vykonávajú konkrétne povolanie, vrátane výhod poskytovaných takýmito organizáciami, a to bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne ustanovenia o verejnom poriadku a verejnej bezpečnosti;
 - c) vzdelávanie a odbornú prípravu vrátane kurzov odbornej prípravy na zlepšenie zručností, praktických skúseností na pracovisku a poradenských služieb v oblasti zamestnania;
 - d) uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách v rámci existujúcich postupov na uznávanie zahraničných kvalifikácií; a
 - e) prístup k vhodným mechanizmom na posúdenie, overenie a uznanie výsledkov predošlého vzdelávania a praxe žiadateľov.
4. Členské štáty môžu obmedziť rovnaké zaobchádzanie so žiadateľmi, ktorí majú prístup na trh práce v súlade s odsekom 1:
- a) pokiaľ ide o odsek 3 písm. b), ich vylúčením z účasti na riadení subjektov spravujúcich sa verejným právom a z výkonu funkcie spravujúcej sa verejným právom;

b) pokiaľ ide o odsek 3 písm. c), vylúčením:

- i) grantov a pôžičiek týkajúcich sa vzdelávania a odbornej prípravy a úhrady poplatkov v súlade s vnútroštátnym právom, pokiaľ ide o prístup k univerzitnému alebo postsekundárnemu vzdelávaniu; a
- ii) vzdelávania a odbornej prípravy, ktoré sa neposkytujú v rámci existujúcej pracovnej zmluvy, a to aj vtedy, keď sa poskytujú na účely povýšenia v zamestnaní;

c) pokiaľ ide o odsek 3 písm. d) alebo e), neposkytnutím rovnakého zaobchádzania počas najmenej troch mesiacov odo dňa, keď bola zaregistrovaná žiadosť o medzinárodnú ochranu.

- 5. Členské štáty zabezpečia, aby sa so žiadateľmi, ktorí sú zamestnaní alebo majú na základe predchádzajúceho zamestnania nárok na dávky sociálneho zabezpečenia, zaobchádzalo rovnako ako s ich vlastnými štátnymi príslušníkmi, pokiaľ ide o časti sociálneho zabezpečenia uvedené v článku 3 ods. 1 a 2 nariadenia (ES) č. 883/2004.
- 6. Bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie (EÚ) č. 1231/2010, môžu členské štáty obmedziť rovnaké zaobchádzanie podľa odseku 5 tohto článku vylúčením dávok sociálneho zabezpečenia, ktoré nezávisia od obdobia zamestnania alebo od platieb príspevkov.

7. Právo na rovnaké zaobchádzanie podľa tohto článku nezakladá právo na pobyt v prípadoch, keď bolo právo žiadateľa zdržiavať sa na území členského štátu ukončené rozhodnutím prijatým v súlade s nariadením (EÚ) .../...⁺.
8. Na účely odseku 3 písm. d) tohto článku a bez toho, aby bol dotknutý článok 2 ods. 2 a článok 3 ods. 3 smernice 2005/36/ES, členské štáty uľahčujú pokiaľ možno úplný prístup k existujúcim postupom uznávania zahraničných kvalifikácií pre žiadateľov, ktorí nemôžu poskytnúť listinné dôkazy o svojich kvalifikáciách.
9. Prístup na trh práce sa nemôže odmietnuť počas konania o opravnom prostriedku, ak má žiadateľ právo zdržiavať sa na území členského štátu počas tohto konania, a to až do oznámenia zamietavého rozhodnutia o opravnom prostriedku.

Článok 18

Jazykové kurzy a odborná príprava

Členské štáty zabezpečia žiadateľom prístup k jazykovým kurzom, kurzom občianskej výchovy alebo kurzom odbornej prípravy, ktoré tieto členské štáty považujú za vhodné nato, aby pomohli zvýšiť schopnosti žiadateľov konať samostatne, komunikovať s príslušnými orgánmi alebo nájsť si zamestnanie, alebo, v závislosti od vnútroštátneho systému, členské štáty umožnia prístup k takýmto kurzom nezávisle od toho, či majú žiadatelia prístup na trh práce v súlade s článkom 17.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

Ak majú žiadatelia dostatočné prostriedky, členské štáty môžu požadovať, aby uhradili alebo prispeli na náklady na kurzy uvedené v prvom odseku.

Článok 19

Všeobecné pravidlá týkajúce sa materiálnych prijímacích podmienok a zdravotnej starostlivosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli žiadateľom od okamihu prejavu vôle podať žiadosť o medzinárodnú ochranu poskytnuté materiálne prijímacie podmienky, a to v súlade s článkom 26 nariadenia (EÚ) .../...⁺.
2. Členské štáty zabezpečia, aby materiálne prijímacie podmienky a zdravotná starostlivosť poskytnutá v súlade s článkom 22 poskytli žiadateľom primeranú životnú úroveň, ktorá im zaručí živobytie, ochráni ich fyzické a psychické zdravie a bude rešpektovať ich práva podľa charty.

Členské štáty zabezpečia, aby bola životná úroveň uvedená v prvom pododseku zabezpečená osobitnej situácii žiadateľov s osobitnými prijímacími potrebami, ako aj v prípade zaistených osôb.
3. Členské štáty môžu poskytovať všetky alebo niektoré materiálne prijímacie podmienky pod podmienkou, že žiadatelia nemajú dostatok prostriedkov na primeranú životnú úroveň uvedenú v odseku 2.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

4. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, môžu členské štáty od žiadateľov požadovať, aby hradili alebo prispievali na náklady na materiálne prijímacie podmienky, ak na to majú daní žiadatelia dostatok prostriedkov, napríklad ak už primeranú dobu pracujú.

Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, môžu členské štáty od žiadateľov tiež požadovať, aby hradili alebo prispievali na náklady na poskytovanú zdravotnú starostlivosť, ak na to majú daní žiadatelia dostatok prostriedkov, okrem prípadov, keď je zdravotná starostlivosť poskytovaná štátnym príslušníkom týchto členských štátov bezplatne.

5. Ak sa zistí, že žiadateľ mal dostatok prostriedkov na úhradu nákladov materiálnych prijímacích podmienok alebo zdravotnej starostlivosti poskytnutej v súlade s odsekom 4 v čase, keď bola žiadateľovi poskytovaná primeraná životná úroveň, členské štáty môžu požiadať žiadateľa o náhradu nákladov týchto materiálnych prijímacích podmienok alebo zdravotnej starostlivosti.
6. Členské štáty pri posudzovaní prostriedkov žiadateľa v prípadoch, keď sa od žiadateľa požaduje úplná alebo čiastočná úhrada nákladov na materiálne prijímacie podmienky a poskytnutú zdravotnú starostlivosť alebo sa od žiadateľa požaduje, náhrada nákladov podľa odseku 5, dodržiavajú zásadu proporcionality. Členské štáty takisto zohľadnia individuálnu situáciu žiadateľa a potrebu rešpektovať jeho dôstojnosť alebo osobnú integritu, vrátane jeho osobitných prijímacích potrieb.

7. Ak členské štáty poskytujú materiálne prijímacie podmienky formou finančných príspevkov alebo poukázok, ich výška sa stanoví na základe úrovni, ktoré dotknutý členský štát stanovil na základe práva alebo praxe s cieľom zabezpečiť primeranú životnú úroveň svojich štátnych príslušníkov. Členské štáty o uvedených úrovniach informujú Komisiu a agentúru pre azyl. Členské štáty môžu v tejto súvislosti poskytnúť žiadateľom menej priaznivé zaobchádzanie ako svojim štátnym príslušníkom, najmä ak sa hmotná podpora poskytuje v plnej miere alebo čiastočne v materiálnej forme alebo ak uvedené úrovne uplatňované na vlastných štátnych príslušníkov majú za cieľ zabezpečiť vyššiu životnú úroveň, než je úroveň, ktorá sa vyžaduje pre žiadateľov podľa tejto smernice.

Článok 20

Spôsoby poskytovania materiálnych prijímacích podmienok

1. Ak členské štáty poskytujú ubytovanie v materiálnej forme, zabezpečia, aby toto ubytovanie poskytlo žiadateľovi primeranú životnú úroveň v súlade s článkom 19 ods. 2, ako aj potrebnú podporu na zohľadnenie osobitných prijímacích potrieb žiadateľa. Poskytované ubytovanie musí mať jednu z týchto podôb alebo byť ich kombináciou:
- a) priestory používané na účely ubytovania žiadateľov počas posudzovania žiadostí o medzinárodnú ochranu, v prípade ktorých bol prejav vôle podať žiadosť urobený na hranici alebo v tranzitnom priestore;
 - b) pobytové tábory;
 - c) súkromné domy, byty, hotely alebo iné priestory prispôsobené na účely ubytovania žiadateľov.

2. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek osobitné podmienky zaistenia stanovené v článkoch 12 a 13 vo vzťahu k ubytovaniu uvedenému v odseku 1 písm. a), b) a c) tohto článku, členské štáty zabezpečia, aby:
- a) sa žiadateľom zaručila ochrana ich rodinného života;
 - b) žiadatelia mali možnosť komunikovať s príbuznými, právnymi zástupcami alebo poradcami, osobami zastupujúcimi UNHCR a inými príslušnými vnútroštátnymi, medzinárodnými a mimovládnyimi organizáciami a subjektmi;
 - c) rodinní príslušníci, právni zástupcovia alebo poradcovia, osoby zastupujúce UNHCR a príslušné mimovládne organizácie uznané dotknutým členským štátom mali prístup k poskytnutému ubytovaniu, aby mohli žiadateľom pomáhať; obmedzenia takéhoto prístupu sa môžu uložiť len z dôvodov, ktoré sa týkajú bezpečnosti priestorov a bezpečnosti žiadateľov.
3. Členské štáty pri poskytovaní materiálnych prijímacích podmienok vezmú do úvahy osobitné potreby súvisiace s pohlavím a vekom, ako aj situáciu žiadateľov s osobitnými prijímacími potrebami.
4. Členské štáty pri poskytovaní ubytovania v súlade s odsekom 1 prijímú vhodné opatrenia s cieľom zabezpečiť, pokiaľ je to možné, predchádzanie útokom a násiliu vrátane násillia páchaného na základe sexuálneho, rodového, rasistického alebo náboženského motívu.

5. Ak sú žiadateľky umiestnené v pobytových táboroch, členské štáty pre ne a ich maloleté deti zabezpečia v týchto táboroch samostatné sanitárne zariadenia a bezpečné miesto.
6. Členské štáty zabezpečia, aby boli dospelí závislí žiadatelia s osobitnými prijímacími potrebami ubytovaní pokiaľ možno spoločne s dospelými blízkymi príbuznými, ktorí sa už zdržiavajú v tom istom členskom štáte a ktorí sú za nich zodpovední podľa práva alebo praxe príslušného členského štátu.
7. Členské štáty zabezpečia, aby boli žiadatelia premiestňovaní z jedného ubytovacieho zariadenia do druhého len v nevyhnutných prípadoch. Členské štáty umožnia žiadateľom informovať svojich právnych zástupcov alebo poradcov o svojom presune a oznámiť im novú adresu.
8. Osoby poskytujúce materiálne prijímacie podmienky vrátane osôb, ktoré poskytujú zdravotnú starostlivosť a vzdelávanie v pobytových táboroch, musia byť náležite vyškolené a vo vzťahu k informáciám, ktoré získajú pri výkone svojej práce, sú povinné dodržiavať pravidlá dôvernosti stanovené vo vnútroštátnom práve.
9. Členské štáty môžu zapojiť žiadateľov do hospodárenia s materiálnymi zdrojmi a nemateriálnymi stránkami života v pobytovom tábore prostredníctvom poradných výborov alebo rád zastupujúcich ubytované osoby. Bez toho, aby bol dotknutý článok 17, môžu členské štáty žiadateľom tiež povoliť, aby vykonávali dobrovoľnú prácu mimo pobytového tábora za podmienok stanovených vo vnútroštátnom práve.

10. V riadne odôvodnených prípadoch môžu členské štáty na primeranú dobu, ktorá musí byť čo najkratšia, výnimočne poskytnúť materiálne prijímacie podmienky, ktoré sa odlišujú od podmienok stanovených v tomto článku, ak:

- a) sa vyžaduje posúdenie osobitných prijímacích potrieb žiadateľa podľa článku 25;
- b) sú dočasne vyčerpané ubytovacie kapacity, ktoré sú bežne k dispozícii, alebo v dôsledku nadmerného počtu osôb, ktoré treba ubytovať, alebo človekom spôsobenej alebo prírodnej katastrofy sú ubytovacie kapacity, ktoré sú bežne k dispozícii, dočasne nedostupné.

Odlišné materiálne prijímacie podmienky uvedené v prvom pododseku tohto odseku musia v každom prípade zabezpečovať prístup k zdravotnej starostlivosti v súlade s článkom 22 a životnú úroveň pre všetkých žiadateľov, ktorá je v súlade s právom Únie vrátane charty a s medzinárodnými záväzkami.

Ak členský štát poskytuje odlišné materiálne prijímacie podmienky v súlade s prvým pododsekom tohto odseku, tento členský štát bezodkladne informuje Komisiu a agentúru pre azyl v súlade s článkom 32 ods. 2 o aktivovaní svojho plánu pre prípad nepredvídaných udalostí. Uvedený členský štát takisto informuje Komisiu a agentúru pre azyl hneď, ako pominú dôvody na poskytovanie týchto odlišných materiálnych podmienok.

Článok 21

Prijímacie podmienky v inom členskom štáte ako v tom, v ktorom je žiadateľ povinný zdržiavať sa

Od chvíle, keď bolo žiadateľom oznámené rozhodnutie o ich odovzdaní zodpovednému členskému štátu v súlade s nariadením (EÚ) .../...⁺, nie sú oprávnení využívať prijímacie podmienky stanovené v článkoch 17 až 20 tejto smernice v inom členskom štáte ako v tom, v ktorom sú povinní zdržiavať sa v súlade s nariadením (EÚ) .../...⁺. Uvedeným nie je dotknutá potreba zabezpečiť životnú úroveň v súlade s právom Únie vrátane charty a s medzinárodnými záväzkami.

Pokiaľ sa nevydá samostatné rozhodnutie, v rozhodnutí o odovzdaní sa uvedie, že príslušné prijímacie podmienky mu boli odňaté v súlade s týmto článkom. Žiadateľ musí byť informovaný o jeho právach a povinnostiach, pokiaľ ide o uvedené rozhodnutie.

Článok 22

Zdravotná starostlivosť

1. Členské štáty zabezpečia, aby mali žiadatelia, a to bez ohľadu na to, kde sú povinní zdržiavať sa podľa nariadenia (EÚ) .../...⁺, neodkladnú zdravotnú starostlivosť poskytovanú či už všeobecnými lekármi, alebo v prípade potreby odbornými lekármi. Takáto neodkladná zdravotná starostlivosť musí byť na zodpovedajúcej úrovni kvality a zahŕňať aspoň urgentnú zdravotnú starostlivosť, nevyhnutnú liečbu chorôb vrátane závažných duševných porúch a zdravotnú starostlivosť v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia, ktorá je potrebná na riešenie vážneho fyzického stavu.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa maloletým deťom žiadateľov a žiadateľom, ktorí sú maloletí, poskytoval rovnaký druh zdravotnej starostlivosti, ako sa poskytuje ich vlastným maloletým štátnym príslušníkom. Členské štáty zabezpečia, aby sa osobitná liečba poskytnutá v súlade s týmto článkom, ktorá sa začala skôr, ako maloletá osoba dosiahla plnoletosť, a ktorá sa považuje za potrebnú, poskytovala bez prerušenia alebo odkladu po tom, ako maloletá osoba dosiahne plnoletosť.
3. Ak je to potrebné zo zdravotných dôvodov, členské štáty poskytnú žiadateľom s osobitnými prijímacími potrebami potrebnú lekársku alebo inú pomoc, napríklad potrebnú rehabilitáciu a asistenčné zdravotnícke pomôcky, vrátane primeranej starostlivosti o duševné zdravie.

Kapitola III

Obmedzenie alebo odňatie materiálnych prijímacích podmienok

Článok 23

Obmedzenie alebo odňatie materiálnych prijímacích podmienok

1. Členské štáty môžu obmedziť alebo odňať denné dávky žiadateľom, ktorí sú povinní zdržiavať sa na ich území v súlade s článkom 17 ods. 4 nariadenia (EÚ) .../...⁺.

Ak je to riadne odôvodnené a primerané, členské štáty môžu tiež:

- a) obmedziť iné materiálne prijímacie podmienky, alebo

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

b) ak sa uplatňuje odsek 2 písm. e), odňať iné materiálne prijímacie podmienky.

2. Členské štáty môžu prijať rozhodnutie v súlade s odsekom 1, ak žiadateľ:

- a) opustí geografickú oblasť, v rámci ktorej sa žiadateľ môže voľne pohybovať v súlade s článkom 8, alebo konkrétne miesto pobytu určené príslušným orgánom v súlade s článkom 9 bez povolenia, resp. ak utečie;
- b) nespôlupracuje s príslušnými orgánmi alebo nespĺňa nimi stanovené procesné požiadavky;
- c) podal následnú žiadosť v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 19 nariadenia (EÚ) .../...⁺;
- d) zatajil finančné zdroje, a tým neodôvodnene využíval výhody plynúce z materiálnych prijímacích podmienok;
- e) závažným spôsobom alebo opakovane porušil pravidlá pobytového tábora alebo sa v pobytovom tábore správal násilne alebo výhražne; alebo
- f) sa nezúčastňuje na povinných integračných opatreniach, ak ich poskytuje alebo uľahčuje členský štát, pokiaľ neexistujú okolnosti, na ktoré žiadateľ nemá vplyv.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

3. Ak členský štát prijal rozhodnutie v situácii uvedenej v odseku 2 písm. a), b) alebo f) a prestanú existovať okolnosti, ktoré boli základom daného rozhodnutia, zváži, či možno opätovne priznať niektoré alebo všetky odňaté alebo obmedzené materiálne prijímacie podmienky. Ak sa znovu nepriznajú všetky materiálne prijímacie podmienky, členský štát prijme riadne odôvodnené rozhodnutie a oznámi ho žiadateľovi.
4. Rozhodnutia v súlade s odsekom 1 tohto článku sa prijímú objektívne a nestranne na základe podstaty jednotlivého prípadu a musia uvádzať dôvody, z ktorých vychádzajú. Rozhodnutia musia vychádzať z konkrétnej situácie žiadateľa, najmä v súvislosti s so žiadateľmi s osobitnými prijímacími potrebami, a zohľadňovať zásadu proporcionality. Členské štáty zabezpečia prístup k zdravotnej starostlivosti v súlade s článkom 22 a zabezpečia životnú úroveň v súlade s právom Únie vrátane charty a s medzinárodnými záväzkami pre všetkých žiadateľov.
5. Členské štáty zabezpečia, aby materiálne prijímacie podmienky neboli odňaté alebo obmedzené pred prijatím rozhodnutia v situácii uvedenej v odseku 2.

Kapitola IV

Ustanovenia o žiadateľoch s osobitnými prijímacími potrebami

Článok 24

Žiadatelia s osobitnými prijímacími potrebami

Členské štáty zohľadnia osobitnú situáciu žiadateľov s osobitnými prijímacími potrebami.

Členské štáty zohľadnia skutočnosť, že určití žiadatelia, napríklad žiadatelia patriaci do jednej z týchto kategórií, budú mať s vyššou pravdepodobnosťou osobitné prijímacie potreby:

- a) maloleté osoby;
- b) maloleté osoby bez sprievodu;
- c) osoby so zdravotným postihnutím;
- d) staršie osoby;
- e) tehotné ženy;
- f) lesby, gejovia, bisexuálne, transrodové a intersexuálne osoby;
- g) osamelí rodičia s maloletými deťmi;
- h) obeť obchodovania s ľuďmi;
- i) osoby s vážnou chorobou;
- j) osoby s duševnými poruchami vrátane posttraumatickej stresovej poruchy;
- k) osoby, ktoré boli vystavené mučeniu, znásilneniu alebo iným závažným formám psychického, fyzického alebo sexuálneho násillia, napríklad obeť rodovo podmieneného násillia, mrzačenia ženských pohlavných orgánov, detských alebo nútených sobášov alebo násillia spáchaného na základe sexuálneho, rodového, rasistického alebo náboženského motívu.

Článok 25

Posúdenie osobitných prijímacích potrieb

1. S cieľom účinne vykonávať článok 24 členské štáty čo najskôr po prejave vôle podať žiadosť o medzinárodnú ochranu individuálne posúdia u žiadateľa, či má osobitné prijímacie potreby, a to v prípade potreby prostredníctvom tlmočenia.

Posúdenie uvedené v prvom pododseku tohto odseku sa môže začleniť do existujúcich vnútroštátnych konaní alebo do posúdenia uvedeného v článku 20 nariadenia (EÚ) .../...⁺.

Posúdenie uvedené v prvom pododseku tohto odseku sa začne tým, že sa identifikujú osobitné prijímacie potreby na základe viditeľných znakov alebo vyhlásení či správania žiadateľa, alebo v prípade potreby na základe vyhlásení rodičov alebo zástupcu žiadateľa.

Posúdenie uvedené v prvom pododseku tohto odseku sa ukončí do 30 dní od prejavu vôle podať žiadosť o medzinárodnú ochranu, alebo, ak sa začlení do posúdenia uvedeného v článku 20 nariadenia (EÚ) .../...⁺, v lehote stanovenej v uvedenom nariadení, a osobitné prijímacie potreby zistené na základe takéhoto posúdenia sa musia riešiť.

Ak sa osobitné prijímacie potreby prejavujú v neskoršom štádiu konania o medzinárodnej ochrane, členské štáty tieto potreby posúdia a berú do úvahy.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

Členské štáty zabezpečia, aby podpora poskytovaná žiadateľom s osobitnými prijímacími potrebami v súlade s touto smernicou zohľadňovala ich osobitné prijímacie potreby počas celého trvania konania o medzinárodnej ochrane, a ich situáciu musia zodpovedajúcim spôsobom monitorovať.

2. Na účely odseku 1 členské štáty zabezpečia, aby pracovníci, ktorí posudzujú osobitné prijímacie potreby v súlade s týmto článkom:
 - a) boli odborne pripravení a ďalej odborne pripravovaní tak, aby dokázali rozpoznať náznaky toho, že žiadateľ má osobitné prijímacie potreby, a aby tieto potreby po ich zistení vedeli riešiť;
 - b) zahrnuli informácie týkajúce sa povahy osobitných prijímacích potrieb žiadateľa do jeho spisu, ktorý majú príslušné orgány, spolu s opisom viditeľných znakov alebo vyhlásení či správania žiadateľa, ktoré sú dôležité z hľadiska posúdenia osobitných prijímacích potrieb žiadateľa, a takisto aj opatrení, ktoré boli určené na riešenie týchto potrieb, a orgánov zodpovedných za riešenie týchto potrieb; a
 - c) pod podmienkou predchádzajúceho súhlasu v súlade s vnútroštátnym právom poslali žiadateľov k vhodnému lekárovi alebo psychológovi na ďalšie posúdenie ich psychického a fyzického stavu, ak existujú náznaky, že ich psychické alebo fyzické zdravie by mohlo ovplyvniť ich prijímacie potreby; v prípade potreby sa zabezpečí tlmočenie odborníkmi, ktorí majú vzdelanie v oblasti prekladu, aby sa zaručilo, že žiadateľ bude môcť komunikovať so zdravotníckym personálom; ak hrozí, že nedostatok odborníkov s takýmto vzdelaním by mohol oddialiť liečbu, tlmočenie môžu poskytnúť iní dospelí jednotlivci, ak s tým žiadateľ súhlasí.

Príslušné orgány zohľadnia výsledok posúdenia uvedeného v písmene c) pri rozhodovaní o druhu osobitnej podpory pri prijíme, ktorá by mohla byť žiadateľovi poskytnutá.

3. Posúdenie uvedené v prvom pododseku odseku 1 nemusí mať formu správneho konania.
4. Len žiadatelia s osobitnými prijímacími potrebami môžu požívať výhody osobitnej podpory stanovenej v súlade s touto smernicou.
5. Posúdenie stanovené v prvom pododseku odseku 1 sa uplatňuje bez toho, aby bolo dotknuté posudzovanie potrieb medzinárodnej ochrany podľa nariadenia (EÚ) .../...⁺.

Článok 26

Maloleté osoby

1. Pri vykonávaní ustanovení tejto smernice, ktoré môžu mať vplyv na maloleté osoby, musia mať členské štáty v prvom rade na zreteli najlepší záujem dieťaťa. Členské štáty zabezpečia životnú úroveň primeranú fyzickému, psychickému, duchovnému, morálnemu a sociálnemu rozvoju maloletej osoby.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

2. Pri posudzovaní najlepšieho záujmu dieťaťa členské štáty náležite zohľadnia najmä tieto faktory:
 - a) možnosti zlúčenia rodiny;
 - b) blaho a sociálny rozvoj maloletej osoby pri osobitnom zohľadnení jej osobnej situácie a potreby stability a kontinuity starostlivosti;
 - c) bezpečnosť a ochranu, najmä ak existuje riziko, že maloletá osoba by mohla byť obeťou akejkoľvek formy násilia alebo vykorisťovania vrátane obchodovania s ľuďmi;
 - d) názory maloletej osoby s prihliadnutím na jej vek a vyspelosť.
3. Členské štáty zabezpečia, aby maloleté osoby mali v priestoroch a pobytových táboroch uvedených v článku 20 ods. 1 písm. a) a b) prístup k voľnočasovým aktivitám vrátane hier a rekreačných činností zodpovedajúcich ich veku, ako aj k činnostiam na otvorených priestranstvách a v prípade potreby aj k školským materiálom.
4. Členské štáty zabezpečia prístup k rehabilitačným službám pre maloleté osoby, ktoré sa stali obeťami akéhokoľvek zneužívania, zanedbávania, vykorisťovania, mučenia alebo krutého, neľudského a ponižujúceho zaobchádzania alebo ktoré trpeli kvôli ozbrojeným konfliktom, a zabezpečia, aby bola vytvorená vhodná psychologická zdravotná starostlivosť a aby im v prípade potreby bolo poskytované kvalifikované poradenstvo.

5. Členské štáty zabezpečia, aby maloleté deti žiadateľov alebo žiadatelia, ktorí sú maloletými osobami, boli ubytovaní spolu so svojimi rodičmi alebo s dospelou osobou, ktorá je za nich zodpovedná, a so svojimi slobodnými maloletými súrodencami podľa práva alebo praxe dotknutého členského štátu, ak je to v najlepšom záujme dotknutých maloletých osôb.
6. Osoby pracujúce s maloletými osobami vrátane zástupcov a osôb spôsobilých dočasne konať ako zástupcovia ako sa uvádza v článku 27 nesmú mať záznam v registri trestov o trestnej činnosti v súvislosti s deťmi alebo trestnej činnosti, ktorá by vážne spochybnila ich schopnosť vykonávať úlohy spojené so zodpovednosťou za maloleté osoby, musí sa im poskytovať náležitá úvodná a priebežná odborná príprava, pokiaľ ide o práva a potreby maloletých osôb, vrátane prípravy súvisiacej s akýmkoľvek uplatniteľnými normami v oblasti ochrany detí, a zároveň sú vo vzťahu k informáciám, ktoré získajú pri výkone svojej práce, povinné dodržiavať pravidlá dôvernosti stanovené vo vnútroštátnom práve.

Článok 27

Maloleté osoby bez sprievodu

1. Ak vôľu podať žiadosť prejaví osoba, ktorá o sebe tvrdí, že je maloletá, alebo v súvislosti s ktorou existujú objektívne dôvody domnievať sa, že je maloletá, členské štáty určia:
 - a) osobu spôsobilú dočasne konať ako zástupca podľa tejto smernice, kým sa nevymenuje zástupca;

- b) zástupcu, a to čo najskôr a najneskôr do 15 pracovných dní odo dňa prejavu vôle podať žiadosť.

Zástupca a osoba spôsobilá dočasne konať ako zástupca sa stretnú s maloletou osobou bez sprievodu a zohľadnia vlastné názory maloletej osoby na jej potreby.

Ak členský štát usúdil, že žiadateľ, ktorý o sebe tvrdí, že je maloletý, má bez akýchkoľvek pochybností viac ako 18 rokov, daný členský štát nemusí vymenovať zástupcu ani určiť osobu spôsobilú dočasne konať ako zástupca v súlade s prvým alebo druhým pododsekom.

Členské štáty začlenia do svojich plánov pre prípad nepredvídaných udalostí uvedených v článku 32 opatrenia, ktoré treba prijať, aby sa zaručilo vymenovanie zástupcov a určenie osôb spôsobilých dočasne konať ako zástupcovia v súlade s týmto článkom v prípadoch, keď sú konfrontované s neúmerným množstvom prejavov vôle maloletých osôb bez sprievodu podať žiadosť.

Ak vykonávanie opatrení uvedených v štvrtom pododseku nestačí na zvládnutie neúmerného množstva prejavov vôle maloletých osôb bez sprievodu podať žiadosť, alebo ak nastali iné výnimočné situácie, vymenovanie zástupcov sa môže odložiť o desať pracovných dní a počet maloletých osôb bez sprievodu na jedného zástupcu sa môže zvýšiť, a to najviac na 50 maloletých osôb bez sprievodu.

V prípade uplatnenia piateho pododseku členské štáty informujú Komisiu a agentúru pre azyl.

Povinnosti zástupcu a osoby spôsobilej dočasne konať ako zástupca sa skončia, ak príslušné orgány po posúdení veku uvedenom v článku 25 ods. 1 nariadenia (EÚ) .../...⁺, nepredpokladajú, že žiadateľ je maloletá osoba, alebo ak sa domnievajú, že žiadateľ nie je maloletá osoba, alebo ak žiadateľ už nie je maloletá osoba bez sprievodu.

2. Členské štáty zabezpečia, aby osoba spôsobilá dočasne konať ako zástupca bola v prípade, že maloletá osoba bez sprievodu prejavila vôľu podať žiadosť o medzinárodnú ochranu, okamžite informovaná o akýchkoľvek významných skutočnostiach týkajúcich sa danej maloletej osoby. Osoby, ktorých záujmy sú alebo by mohli byť v konflikte so záujmami maloletej osoby bez sprievodu, sa nesmú určiť ako osoby spôsobilé dočasne konať ako zástupca. Maloletá osoba bez sprievodu musí byť okamžite informovaná o tom, že bola určená osoba spôsobilá dočasne konať ako zástupca.
3. Ak je organizácia vymenovaná za zástupcu alebo určená za osobu spôsobilú dočasne konať ako zástupca, vymenuje fyzickú osobu na vykonávanie úloh zástupcu vo vzťahu k maloletej osobe bez sprievodu v súlade s touto smernicou.
4. Zástupca stanovený v odseku 1 tohto článku môže byť tá istá osoba, ako je osoba stanovená v článku 23 ods. 2 nariadenia (EÚ) .../...⁺.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

5. Príslušné orgány okamžite informujú:
- a) maloletú osobu bez sprievodu o vymenovaní jej zástupcu a ako proti tomuto zástupcovi dôverne a bezpečne podať sťažnosť, a to spôsobom primeraným veku a tak, aby sa zabezpečilo, že maloletá osoba tejto informácii porozumie;
 - b) orgán zodpovedný za poskytnutie prijímacích podmienok o tom, že bol vymenovaný zástupca maloletej osoby bez sprievodu; a
 - c) zástupcu o významných skutočnostiach týkajúcich sa maloletej osoby bez sprievodu.
6. Zástupca alebo osoba spôsobilá dočasne konať ako zástupca sa zmení len v prípade potreby, najmä keď sa príslušné orgány domnievajú, že tento zástupca alebo táto osoba nevykonali svoje úlohy primerane.
- Organizácie alebo fyzické osoby, ktorých záujmy sú alebo by prípadne mohli byť v konflikte so záujmami maloletej osoby bez sprievodu, nesmú byť vymenované za zástupcu alebo určené za osobu spôsobilú dočasne konať ako zástupca.
7. Členské štáty poveria fyzickú osobu vymenovanú za zástupcu alebo určenú za osobu spôsobilú dočasne konať ako zástupca zodpovednosťou za primeraný a obmedzený počet maloletých osôb bez sprievodu a za normálnych okolností za najviac 30 maloletých osôb bez sprievodu súčasne, aby sa zabezpečilo, že daná osoba bude schopná účinne plniť úlohy.

8. Členské štáty zabezpečia, aby existovali správne alebo súdne orgány alebo iné subjekty zodpovedné za dohľad nad riadnym vykonávaním úloh zástupcov a osôb spôsobilých dočasne konať ako zástupcovia, a to aj prostredníctvom preskúmavania záznamov týchto vymenovaných zástupcov a určených osôb v registri trestov v pravidelných intervaloch s cieľom zistiť prípadnú nezlučiteľnosť s ich úlohou. Uvedené správne alebo súdne orgány alebo iné subjekty preskúmajú sťažnosti, ktoré proti svojim vymenovaným zástupcom alebo určeným osobám podajú maloleté osoby bez sprievodu.
9. Maloleté osoby bez sprievodu, ktoré prejavia vôľu podať žiadosť o medzinárodnú ochranu, sa od okamihu povolenia vstupu na územie členského štátu, v ktorom bol urobený prejav vôle podať žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná alebo je posudzovaná, až do okamihu, keď sú povinné tento členský štát opustiť, umiestnia:
- a) spolu s dospelými príbuznými;
 - b) v náhradnej rodine;
 - c) v pobytových táboroch, ktoré sú špeciálne vybavené na ubytovanie maloletých osôb;
 - d) v inom ubytovacom zariadení vhodnom pre maloleté osoby.

Členské štáty môžu umiestniť maloleté osoby bez sprievodu, ktoré majú 16 rokov a viac, v pobytových táboroch pre dospelých žiadateľov, ak je to v ich najlepšom záujme, ako sa stanovuje v článku 26 ods. 2.

Pokiaľ je to možné, súrodenci sa ponechajú spolu, pričom sa zohľadní najlepší záujem dotknutej maloletej osoby, a najmä jej vek a stupeň vyspelosti. Zmeny miesta pobytu maloletých osôb bez sprievodu sa obmedzia na minimum.

10. S vyhľadávaním rodinných príslušníkov maloletej osoby bez sprievodu začnú členské štáty čo najskôr po prejave vôle podať žiadosť o medzinárodnú ochranu, v prípade potreby aj s pomocou medzinárodných alebo iných príslušných organizácií, pričom chránia najlepší záujem tejto maloletej osoby bez sprievodu. V prípadoch možného ohrozenia života alebo nedotknuteľnosti maloletej osoby alebo jej blízkych príbuzných, najmä ak títo príbuzní zostali v krajine pôvodu, sa musí dbať na zabezpečenie dôverného vykonávania získavania, spracúvania a obehu informácií týkajúcich sa týchto osôb, aby sa predišlo ohrozeniu ich bezpečnosti.

Článok 28

Obete mučenia a násilia

1. Členské štáty zabezpečia, aby osobám, ktoré boli vystavené obchodovaniu s ľuďmi, mučeniu, znásilneniu alebo iným závažným činom psychického, fyzického alebo sexuálneho násilia vrátane násilia spáchaného na základe sexuálneho, rodového, rasového alebo náboženského motívu, bola poskytnutá potrebná lekárska a psychologická liečba a starostlivosť vrátane nevyhnutných rehabilitačných služieb a poradenstva, ak je to potrebné v dôsledku poškodení spôsobených takýmito činmi. Uvedeným osobám sa v prípade potreby poskytne tlmočenie v súlade s článkom 25 ods. 2 písm. c).

Prístup k takémuto ošetrovaniu a starostlivosti sa zabezpečí čo najskôr po identifikácii potrieb týchto osôb.

2. Osoby pracujúce s osobami uvedenými v odseku 1, a to aj zdravotnícki pracovníci, musia absolvovať príslušnú odbornú prípravu s ohľadom na potreby týchto osôb a vhodné liečebné metódy vrátane potrebných rehabilitačných služieb a musia v tejto odbornej príprave pokračovať. Zároveň sú vo vzťahu k informáciám, ktoré získajú pri výkone svojej práce, povinné dodržiavať pravidlá dôvernosti stanovené vo vnútroštátnom práve a v uplatniteľných profesijných etických kódexoch.

Kapitola V

Opravné prostriedky

Článok 29

Opravné prostriedky

1. Členské štáty zabezpečia, aby bolo proti rozhodnutiam týkajúcim sa poskytnutia, odňatia alebo obmedzenia výhod podľa tejto smernice, rozhodnutiam týkajúcim sa odmietnutia udeliť povolenie uvedené v článku 8 ods. 5 prvý pododsek alebo rozhodnutiam prijatým podľa článku 9, ktoré individuálne ovplyvnia žiadateľov, možné v rámci postupov stanovených vo vnútroštátnom práve podať opravný prostriedok. Možnosť podať opravný prostriedok alebo žiadosť o preskúmanie rozhodnutia z hľadiska skutkového a právneho stavu pred súdnym orgánom sa poskytne aspoň v poslednom stupni konania.

2. Členské štáty v prípade opravného prostriedku alebo preskúmania pred súdnym orgánom uvedeného v odseku 1 tohto článku a v prípade súdneho preskúmania uvedeného v článku 11 ods. 3 a 5 zabezpečia poskytnutie bezplatnej právnej pomoci a zastupovania, ak je to potrebné na zabezpečenie skutočného prístupu k spravodlivosti. Takáto právna pomoc a zastupovanie spočíva v príprave opravného prostriedku alebo žiadosti o preskúmanie a zahŕňa prinajmenšom prípravu požadovanej procesnej dokumentácie a účasť na pojednávaní pred súdnymi orgánmi v mene žiadateľa.

Bezplatnú právnu pomoc a zastupovanie poskytujú právni zástupcovia alebo iné náležité kvalifikované osoby, ktoré pripúšťa alebo povoľuje vnútroštátne právo a ktorých záujmy nie sú v rozpore alebo by sa potenciálne nemali dostať do rozporu so záujmami žiadateľa.

3. Členské štáty môžu rozhodnúť, že bezplatná právna pomoc a zastupovanie sa neposkytnú, ak:
- a) žiadateľ disponuje dostatočnými prostriedkami, alebo
 - b) sa predpokladá, že opravný prostriedok alebo preskúmanie nemá reálne predpoklady uspieť, najmä ak ide o druhý alebo vyšší stupeň opravného prostriedku alebo preskúmania.

Ak o neposkytnutí bezplatnej právnej pomoci a zastupovania rozhodne iný orgán ako súd alebo tribunál na základe toho, že sa domnieva, že opravný prostriedok alebo preskúmanie nemá žiadne reálne predpoklady na úspech, žiadateľ má právo na účinný opravný prostriedok pred súdom alebo tribunálom proti takémuto rozhodnutiu a na tento účel je oprávnený požiadať o bezplatnú právnu pomoc a zastupovanie.

Členské štáty môžu takisto stanoviť, že bezplatná právna pomoc a zastupovanie sa poskytnú len prostredníctvom právnych zástupcov alebo iných poradcov, ktorí boli osobitne určení podľa vnútroštátneho práva na účely pomoci žiadateľom a ich zastupovania, alebo prostredníctvom mimovládnych organizácií akreditovaných podľa vnútroštátneho práva na poskytovanie bezplatnej právnej pomoci a zastupovania.

4. Členské štáty tiež môžu:

- a) uložiť peňažné alebo časové obmedzenia na poskytovanie bezplatnej právnej pomoci a zastupovanie pod podmienkou, že takéto obmedzenia nie sú svojvoľným obmedzením prístupu k bezplatnej právnej pomoci a zastupovaniu;
- b) stanoviť, že pokiaľ ide o poplatky a ďalšie náklady a úhrady, zaobchádzanie so žiadateľmi bude rovnaké, ale nie priaznivejšie ako zaobchádzanie, ktoré sa bežne poskytuje vlastným štátnym príslušníkom v záležitostiach týkajúcich sa právnej pomoci.

5. Bez toho, aby bol dotknutý článok 19 ods. 2 tejto smernice, môžu členské štáty požadovať úplnú alebo čiastočnú úhradu akýchkoľvek vzniknutých nákladov, ak sa finančná situácia žiadateľa výrazne zlepšila v priebehu konania o medzinárodnej ochrane v súlade s nariadením (EÚ) .../...⁺ alebo ak sa rozhodnutie o poskytnutí bezplatnej právnej pomoci a zastupovania prijalo na základe nepravdivých informácií, ktoré poskytol žiadateľ.

6. Členské štáty stanovujú osobitné procesné pravidlá upravujúce spôsob podávania a spracúvania žiadostí o bezplatnú právnu pomoc a zastupovanie alebo uplatnia existujúce pravidlá pre vnútroštátne žiadosti podobnej povahy za predpokladu, že uvedené pravidlá neznemožňujú alebo nadmerne neťažujú prístup k bezplatnej právnej pomoci a zastupovaniu.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

Kapitola VI

Opatrenia na zlepšenie efektívnosti prijímacieho systému

Článok 30

Príslušné orgány

Každý členský štát oznámi Komisii orgány zodpovedné za plnenie povinností vyplývajúcich z tejto smernice. Členské štáty informujú Komisiu vždy, keď sa tieto orgány zmenia.

Článok 31

Usmerňovanie, monitorovanie a kontrolný systém

1. Členské štáty s náležitým ohľadom na svoje ústavné systémy zavedú príslušné mechanizmy určené na to, aby sa zabezpečilo primerané usmerňovanie, monitorovanie a kontrola úrovne prijímacích podmienok. Členské štáty zohľadnia dostupné nezáväzné prevádzkové normy, ukazovatele, usmernenia alebo najlepšie postupy týkajúce sa prijímacích podmienok vypracované agentúrou pre azyl v súlade s článkom 13 nariadenia (EÚ) 2021/2303 bez toho, aby bola dotknutá právomoc členských štátov organizovať svoje prijímacie systémy v súlade s touto smernicou.
2. Prijímacie systémy členských štátov podliehajú mechanizmu monitorovania stanovenému v kapitole 5 nariadenia (EÚ) 2021/2303.

Článok 32

Plánovanie pre prípad nepredvídaných udalostí

1. Každý členský štát vypracuje plán pre prípad nepredvídaných udalostí, a to podľa potreby na základe konzultácií s miestnymi a regionálnymi orgánmi, organizáciami občianskej spoločnosti a medzinárodnými organizáciami. V pláne pre prípad nepredvídaných udalostí sa stanovujú opatrenia, ktoré je nutné prijať na zabezpečenie primeraného príjmu žiadateľov podľa tejto smernice v prípadoch, keď je daný členský štát vystavený neúmerne veľkému množstvu žiadateľov o medzinárodnú ochranu vrátane maloletých osôb bez sprievodu. Plán pre prípad nepredvídaných udalostí zahŕňa aj opatrenia na riešenie situácií uvedených v článku 20 ods. 10 písm. b) v čo najkratšom čase.
2. V pláne pre prípad nepredvídaných udalostí uvedenom v odseku 1 sa zohľadnia osobitné vnútroštátne okolnosti, pričom sa použije vzor, ktorý vypracuje agentúra pre azyl, a oznámi sa agentúre pre azyl do ... [desať mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice]. Uvedený plán sa preskúma, ak je to potrebné v dôsledku zmeny okolností, a najmenej každé tri roky, a v prípade aktualizácie sa oznámi agentúre pre azyl. Členské štáty informujú Komisiu a agentúru pre azyl pri každom aktivovaní plánu pre prípad nepredvídaných udalostí.
3. Členské štáty poskytnú agentúre pre azyl na jej žiadosť informácie o svojich plánoch pre prípad nepredvídaných udalostí uvedených v odseku 1 a agentúra pre azyl po dohode s nimi pomáha členským štátom vypracovať a preskúmať ich plány pre prípad nepredvídaných udalostí.

Článok 33
Zamestnanci a zdroje

1. Členské štáty prijímú príslušné opatrenia na zabezpečenie toho, aby zamestnanci orgánov a iných organizácií priamo zodpovedných za vykonávanie tejto smernice absolvovali potrebnú odbornú prípravu s ohľadom na potreby žiadateľov vrátane maloletých osôb. Na tento účel členské štáty zahrnú do odbornej prípravy svojich zamestnancov relevantné hlavné súčasti európskeho vzdelávacieho programu v oblasti azylu, ktoré sa týkajú prijímacích podmienok, ako aj nástroj na určovanie osôb s osobitnými potrebami vytvorený agentúrou pre azyl.
2. Členské štáty pridelia zdroje, ktoré sú potrebné na vykonávanie tejto smernice, vrátane potrebných zamestnancov, prekladateľov a tlmočníkov, pričom vezmú do úvahy sezónne výkyvy v počte žiadateľov. Ak sa na vykonávaní tejto smernice zúčastňujú miestne a regionálne orgány, organizácie občianskej spoločnosti alebo medzinárodné organizácie, pridelia sa im potrebné zdroje.

Článok 34
Monitorovanie a hodnotenie

Komisia do ... [48 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] a potom najmenej raz za päť rokov podá Európskemu parlamentu a Rade najneskôr správu o uplatňovaní tejto smernice a navrhne potrebné zmeny.

Členské štáty na žiadosť Komisie zašlú najneskôr do ... [36 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] a potom raz za tri roky informácie potrebné na vypracovanie tejto správy.

Článok 35

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 1 až 10, 12, 13, 17 až 29 a 31 až 34 do ... [24 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice]. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch alebo správnych opatreniach na smernicu zrušenú touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 36

Zrušenie

Smernica 2013/33/EÚ sa pre členské štáty viazané touto smernicou zrušuje s účinnosťou od ... [24 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu smernice 2013/33/EÚ stanovenej v prílohe I do vnútroštátneho práva.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 37

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 38

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V ...

Za Európsky parlament
predsedníčka

Za Radu
predseda/predsedníčka

PRÍLOHA I

Lehota na transpozíciu do vnútroštátneho práva
(v zmysle článku 35)

Smernica	Lehota na transpozíciu
2013/33/EÚ	20. júl 2015

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Smernica 2013/33/EÚ	Táto smernica
Článok 1	Článok 1
Článok 2 úvodná časť	Článok 2 úvodná časť
Článok 2 písm. a)	Článok 2 bod 1
Článok 2 písm. b)	Článok 2 bod 2
Článok 2 písm. c)	Článok 2 bod 3
Článok 2 písm. d)	Článok 2 bod 4
Článok 2 písm. e)	Článok 2 bod 5
Článok 2 písm. f)	Článok 2 bod 6
Článok 2 písm. g)	Článok 2 bod 7
–	Článok 2 bod 8
Článok 2 písm. h)	Článok 2 bod 9
Článok 2 písm. i)	Článok 2 bod 10
–	Článok 2 bod 11
–	Článok 2 bod 12
Článok 2 písm. j)	Článok 2 bod 13
Článok 2 písm. k)	Článok 2 bod 14
Článok 3	Článok 3
Článok 4	Článok 4
Článok 5 ods. 1	Článok 5 ods. 1 prvý a tretí pododsek
–	Článok 5 ods. 1 druhý pododsek
Článok 5 ods. 2	Článok 5 ods. 2 prvý pododsek
–	Článok 5 ods. 2 druhý, tretí a štvrtý pododsek

Smernica 2013/33/EÚ	Táto smernica
Článok 6 ods. 1 až 4	Článok 6 ods. 1
Článok 6 ods. 5	Článok 6 ods. 3
Článok 6 ods. 6	Článok 6 ods. 2
Článok 7 ods. 1	Článok 7 ods. 1, 2 a 3 a článok 8 ods. 3
–	Článok 7 ods. 5 a 7
Článok 7 ods. 2	Článok 9 ods. 1 prvý pododsek a článok 8 ods. 2 prvý pododsek
–	Článok 8 ods. 1, článok 8 ods. 2 druhý pododsek a článok 8 ods. 4, 6 a 7
–	Článok 9 ods. 1 druhý pododsek
–	Článok 9 ods. 2
Článok 7 ods. 3	Článok 7 ods. 4
Článok 7 ods. 4	Článok 8 ods. 5 a článok 9 ods. 3
Článok 7 ods. 5.	Článok 7 ods. 6
–	Článok 9 ods. 4 a 5
Článok 8 ods. 1 a 2	Článok 10 ods. 1 a 2
–	Článok 10 ods. 3
Článok 8 ods. 3 písm. a) a b)	Článok 10 ods. 4 písm. a) a b)
–	Článok 10 ods. 4 písm. c)
Článok 8 ods. 3 písm. c)	Článok 10 ods. 4 písm. d)
Článok 8 ods. 3 písm. d)	Článok 10 ods. 4 písm. e)
Článok 8 ods. 3 písm. e)	Článok 10 ods. 4 písm. f)
Článok 8 ods. 3 písm. f)	Článok 10 ods. 4 písm. g)
Článok 8 ods. 3 druhý pododsek	Článok 10 ods. 4 druhý pododsek
Článok 8 ods. 4	Článok 10 ods. 5

Smernica 2013/33/EÚ	Táto smernica
Článok 9	Článok 11
Článok 10	Článok 12
Článok 11	Článok 13
Článok 12	Článok 14
Článok 13	Článok 15
Článok 14	Článok 16
Článok 15 ods. 1	Článok 17 ods. 1 prvý pododsek
–	Článok 17 ods. 1 druhý pododsek
Článok 15 ods. 2	Článok 17 ods. 2
–	Článok 17 ods. 4 až 8
Článok 15 ods. 3	Článok 17 ods. 9
–	Článok 18
Článok 16	–
Článok 17 ods. 1 až 4	Článok 19 ods. 1 až 5
–	Článok 19 ods. 6
Článok 17 ods. 5	Článok 19 ods. 7
Článok 18 ods. 1 až 8	Článok 20 ods. 1 až 4 a 6 až 9
–	Článok 20 ods. 5
Článok 18 ods. 9 prvý a druhý pododsek	Článok 20 ods. 10 prvý a druhý pododsek
–	Článok 20 ods. 10 tretí pododsek
–	Článok 21
Článok 19	Článok 22 ods. 1 a 3
–	Článok 22 ods. 2
Článok 20 úvodná časť	Článok 23 ods. 1

Smernica 2013/33/EÚ	Táto smernica
Článok 20 ods. 1 prvý pododsek písm. a), b) a c)	Článok 23 ods. 2 prvý pododsek písm. a), b) a c)
–	Článok 23 ods. 2 prvý pododsek písm. e) a f)
Článok 20 ods. 1 druhý pododsek	Článok 20 ods. 3
Článok 20 ods. 2	–
Článok 20 ods. 3	Článok 23 ods. 2 prvý pododsek písm. d)
Článok 20 ods. 4	–
Článok 20 ods. 5	Článok 23 ods. 4
Článok 20 ods. 6	Článok 23 ods. 5
Článok 21	Článok 24
Článok 22 ods. 1	Článok 25 ods. 1
–	Článok 25 ods. 2
Článok 22 ods. 2, 3 a 4	Článok 25 ods. 3, 4 a 5
Článok 23 ods. 1 až 5	Článok 26 ods. 1 až 5
Článok 24 ods. 1 prvý pododsek	Článok 27 ods. 1 prvý pododsek a článok 27 ods. 6
Článok 24 ods. 1 druhý pododsek	–
–	Článok 27 ods. 1 druhý až ôsmy pododsek a článok 27 ods. 2 až 5, 7a 8
Článok 24 ods. 2 a 3	Článok 27 ods. 9 a 10
Článok 24 ods. 4	Článok 26 ods. 6
Článok 25	Článok 28
Článok 26	Článok 29
Článok 27	Článok 30
Článok 28	Článok 31

Smernica 2013/33/EÚ	Táto smernica
–	Článok 32
Článok 29	Článok 33
Článok 30 ods. 1 a 2	Článok 34
Článok 30 ods. 3	–
Článok 31	Článok 35
Článok 32	Článok 36
Článok 33 ods. 1	Článok 37
Článok 33 ods. 2	–
Článok 34	Článok 38
Príloha I	–
Príloha II	Príloha I
Príloha III	Príloha II